

02010

082122

Ilustruotas

Tysaulis

Išeina kiekvienu sekundėnį

30.000 kauniečių į Klaipėdą

Habsburgai grįš Austrijos sostan

Teko patirti, kad vykstančių į Jūros dieną Klaipėdon užregistruota iki penktadienio apie 30.000 asmenų, bet paskutinėm dienom tas skaičius žymiai pakilo, nes daugelis vyksta neuzsiregistravę arba registruoja tiesiog geležinkelio stoty.

Ka veikia Herbačiauskas

Mums rašo, kad nesenai i Lenkiją išvykęs buvęs mūsų universiteto profesorius Herbačiauskas dabar važinėja po Vilniaus kraštą ir susitinkas su lietuvių veikėjais. Herbačiauskas noris susirinkti mėdzagos ir rašyti Vilniaus klausimų knygą. Herbačiauskas dažnai rašinėja i Lenkų laikraščius lietuvių-lenkų gindu klausimų, kuriosose reiškia nemazai lenkians simpatijos. Lietuvos klausimų visuomenės dėl to jis nėšas mežtamas ir kai kas džiaugia ją turint užkuiliusius planus.

Lietuvos lenkai į Lenkiją

I prasidėjusią Varšuvos užsienio lenkų konferenciją iš Lietuvos išvyko lenkų delegacija susidedanti iš W. Budzinskio, E. Roemerio, K. Okuličio ir B. Paszkiewiczo. Pat atstovas.

Austrijos užsienio ministrų konferencija

Teko patirti, kad artimiausių laiku įvyks entroji Pabaltijo užsienių reikalų ministrų konferencija, kurioje susitiks Lietuvos, Latvijos ir Estijos užsienių reikalų ministrai aptarti bendriems Pabaltijo klausimams.

Bołafinis lenkų žurnalistų atstovas Bietovoj

Lenkų laikraščiuoju pranešimu, daromas pastangos, kad Lietuvos vyriausybė duotu savo sutikimą apsigyventi Kaune nuolatiniam lenkų žurnalistų atstovui, kuris būty drauge ir valdžios telegramų agentūros „Pat“ atstovas.

„Chicago Tribune“ praneša, kad turi tikrų žinių, jog i Austrijos sostą neužilgo grįs Habsburgai. Susningo, ir Feyo paskyrimas ministeriais buvo pirmas paruošmas monarchijai. Princas Stanislovas Habsburgas dabar yra faktinas vienos Austrijos valdytojas ir jis padarys visą, kad būty gražinta Habsburgams sostas ir garbę.

Liepojoj vėl špionazo centras?

Pereitais metais Liepojoj buvo suciuptas dideles špionazo tinklas, kuris dirigavo visam Pabaltijui. Dabar kaip praneša, latvių policija vėl sučiupo naujų šnipų gauja, kuri dirbo kaimyninės valstybės naudai. I ši tinklą esą įmaišyt ir keli konsulariniai tarsautojai, kurie jau suimilaviso suimta virs dešimtis žmonių. Šnipai palaike santiukius slaptu trumpu bangu radio siųstuvu. Latvių policija jau senai buvo pastebėjus, kad yra perduodami kažkoje radio ženkli bet niekaip negalėjo nustatyti siųstuvu vienos.

Vokiečių puola bielovą

Sąryšys su vokiečių laikraščiuoju uždraudimu įvežti į Lietuvą vokiečių spauda visai neteko blaivumo. Dar niekad ji tiek nešmeižė ir nesikoliojo kaip dabar. Toks vokiečių plūdimas gali pažepti tik jems patiem, nes pasaulis pamatys vokiečių veida, kurį iki šiol dangstė kultūringumo keuke.

Ekskaizeris Wilhelm II iргi laukia sosto

„Times“ pranešimu Vokietijos ekskaizeris Wilhelm II po Hindenburgo mirties esą labai nudžiugęs, nes ikiši, kad jis bus pakviestas į sostą, taip jam buvo priadėjęs Hitleris prieš paimdamas į savo rankas valdžią, ta pažada jis ir vėliau patvirtinės. Bet laikraštis nemano, kad Wilhelmu pasiseks grįžti sostan kol Vokietija valdys Hitleris, kuris pats trokšta tos garbės.

Tobulins susisiekimą

Teko patirti, kad Susisiekimo Ministerija yra sustrūpinusi patobulinį susisiekimą tarp Sankt Peterburgo ir Stetinės. Nuo šio dalyvaujančios geležinkelio tvarkaraštis turės nemaža trukumų. Taip pat busiųs patankinių traukinii kursavimai, nes dabar padidėjus judėjimui keleiviams susidaro daug nepatogumų. Be to, Susisiekimo Ministerija imsis iniciatyvos sutvarkyti autobusų pervezimą, nes jis nėra racionalus ir produktingas.

Dailininkų paroda

Mūsų menininkai Klaipėdo Prezidento Smetonos al. 7 nr. tarp rugpjūčio 5 ir 15 dienos suruoš savo darbų paroda, kuri bus atdara kasdien nuo 10 iki 19 val.

Parodoje išstatyti Vilimo, Petraičiaus, Rataiskio, Augustinavičiaus, Šaulio, Dargio, Rudzinsko ir Kučo darbai.

Naujas romanatas

Neuzilgo knygų rinkoj pasižodys Pov. Turčilos-Turčielausko romanatas „Dvidešimto amžiaus gladiatoriai“. Romanas turinys kriminalinis, bet įdomus ir originalus.

Humanitarinis fakultetas Klaipėdon?

Teko patirti, kad yra daroma pastangų Klaipėdon perkelti V. D. Universitetu kuris nos fakultetą. Minima teisėti ir humanitarinių mokslių fakultetai. Paskaitoms salės būsiuojančios baigiamuose stotyti Aukšt. Prek. Mokyklos rūmuose.

Padidėjimo judėjimas geležinkeliais ir autobusais

Per paskutinius mėnesius Lietuvos žymiai padidėjimo judėjimas autobusais, kurie visad yra perpildyti keleiviai, taip pat padidėjimo keleivių skeicius ir geležinkeliais. Keleivių padidėjimas aiškinamas kaip atostogų sezono vaisius.

Vaikas už 20 pezu

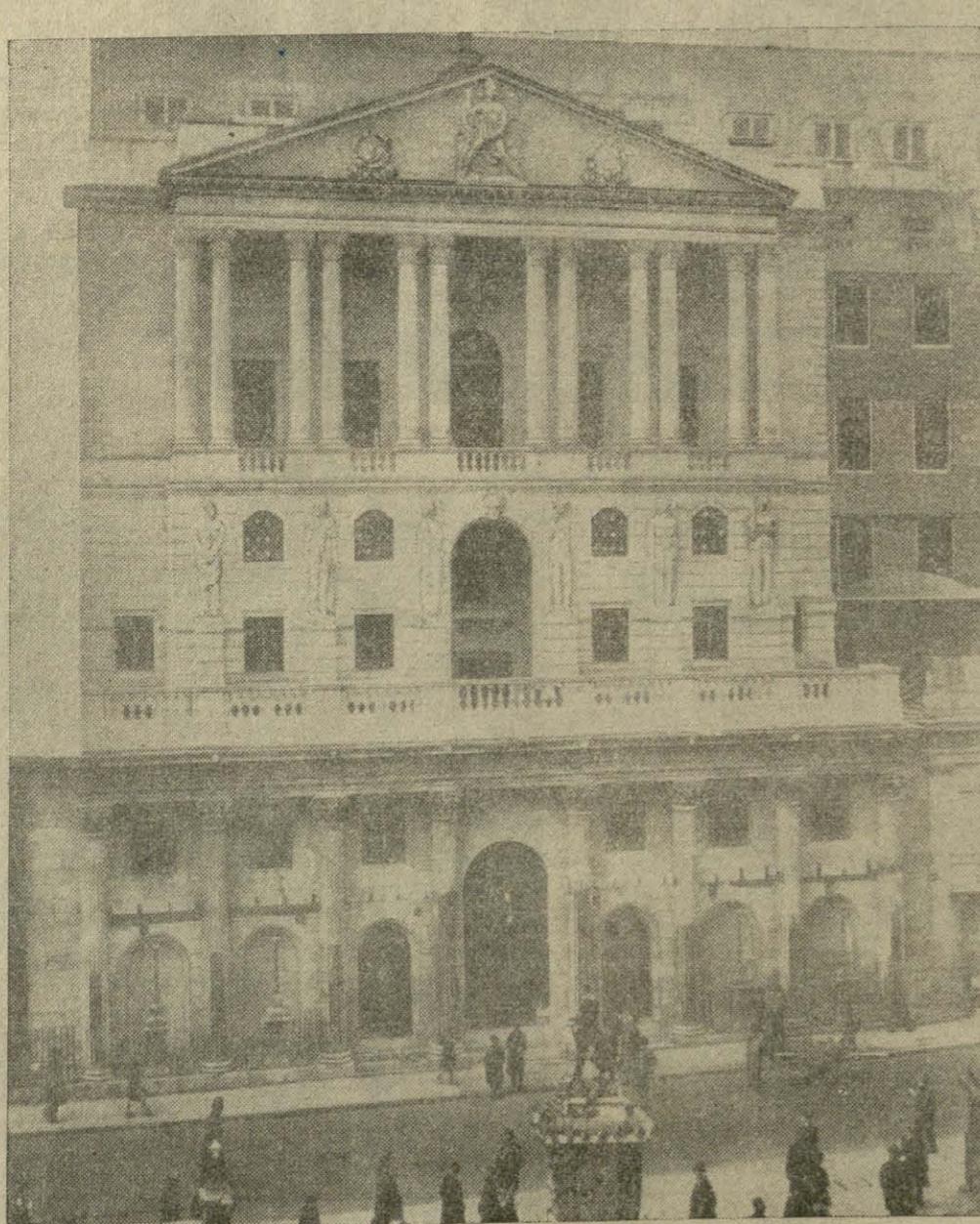
Kiti emigrantai baigia i pardavinėti savo daiktus ir net vaikus. Nesenai viena moteris pardavė savo vaiką už 20 pezu, nes nebuvo kito kios šeities.

Nauji pašto ženklai

Pašto Valdyba šiominis dienomis gavo iš Anglijos naujus pašto ženklus po 15 ir 60 centų, su Prezidento p. Antano Smetonos atvaizdu. Nesenai pašto valdyba gavo 5 milijonus pašto ženklų taip pat su Prezidento Smetonos paveikslu po 30 centų, kurie jau paleisti į apyvartą. Seniajai pašto ženklai būsiai išimti iš apyvartos. Taip pat „Spindulys“ baigia spausdinti pašto ženklus 2, 5, 10 centų ir 1, 3 ir 5 lit. Kaip praneša, Seima su pasigardžiavimu suvalgė ką parnešė tėvas. Nuo rytų visus rado negyvus.

Šiame numeryje:

- Kongo dievas
- Kur pirato Lafitte turtai
- Ar beždžionės suprantą žmogaus kalbą
- Filmas sukasi
- Mano šeimos tragedija
- Reporteris pasakoja
- Uždaviniai
- Ei, nemušk arklių!
- Timeo danaos et donna ferentes
- Moterys pagrobė du multimiliyonierius

Seniausias Londono bankas, vadintas „Senos Panos Banku“. Taip pavadinėta jis gavo prieš šimtą metų, nes buvo papuoless į sunkumus ir senu pana jį išgelbėjo iš bankroto.

Laiškas iš Vilniaus

Timeo danaos et donna ferentes

Gandai Vilniuje, - Lietuva Vilniu atgauja, kai lenkai sėdės Kaune, - Kaičiai lenkia Vilnius kraštą, - Ar lenkai nori taikintis?

Vilniaus vardas kasdien linksniuojuamas, vienų su pagarba, kitų tik todėl kad nėra apie ką kalbėti. Ypač jis pasidarė aktualus, kada pasklidai gandai apie Lietuvos-Lenkijos sąjungą.

Mes vilniečiai su ypatingu dėmesiu sekėme atgarsius, kokius sukelė Neprikalusojo Lietuvos lenkų visuomenininkų lankymasis. Norėjame klaidžioja daugybė įvairių gandų, kuriai šaltiniu ne galime patikrinti, bet dar tikime, kad mes nebūsime užmiršti ir palikti okupantu jungui nešti. Kiek blaivesnės žinios mums pasiekė paskutinėmis dienomis, bet vis dėl tos jas dar mus neramina.

Lenkijos visuomenės ir vyrainės sluckniuos daug kalbama apie santaiką, bet kada iškyla Vilnius klausimas, tuo paaiškėja lenkų nuomonė, kuri greičiausiai neleis pasiekti susitarimo. Apie Vilnius grąžinimą lenkai nenori ir kalbėti. Ir išties per keturioliką metų lenkai pasistengė tiek sulenkinti Vilnius kraštą, kad jis visai nebeperėmė į tą, kaip išsivaizduoja Didžiojo Lietuvos. Visi valdininkai buvo sugabentai iš Lenkijos gilumos, kurie čia greitai išvartino ir varė lenkinimo politiką. Lenkai naudojo visai kitą taktiką, negu prieš keliašeimt metų Muravojovas ar kiti rusų gubernatoriai. Jie gražiai privertė vietinių miestų gyventojus persikelėti į Lenkijos gi-

lumą žadėdami arba tarnybą arba kokias kitas lengvatas. Tuos pažadus jie išpildė ir todėl susilaikė daug simpatijų. Kurių negalėjo išskelti geruoju, naudojo prievertą.

Ir dabar, kai kalbama apie Vilnių, lenkai jį laiko gryna nuo amžių jų apgyventu kraštų. Jie net iškraipo istorijos faktus ir juokiasi iš lietuvių pretenzijų. Vienas, aukštą vietą užima, asmuo kalbomas apie lietuvių pretenzijas yra išsiarezęs, kad Vilniu Lietuva atgauja tik tada, kai lenkai sėdės Kaune. Vadinasi lenkai siekdami santakos su Lietuva siekia ir dar toliau. Ta nuomonė nėra originali, nes ją pirmu kart išreiškė maršallas Juozas Pilsudskis garsiajame Štreliču suvažiavime Vilniuje, bet ji yra charakteringa ir atminima.

Gal lenkai tardamiesi su Lietuva ir neturi užkulisių planų, bet Suvalkų sutarti prisiminus noriu susuktis: "Timeo Danaos et dona ferentes" (bijau danų ir dovanas duodant).

Nežinome kokia nuomonė kliaidžioja Lietuvos visuomenę, nors lenkai tvirtina, kad lietuviai nori sueiti į tokią pat uniją, kaip buvo prieš porą šimtų metų, tik to neleidžia pasiekti keletas užsišpyrėlių, kurie esą prie valdžios vairo.

Nenorū būti pranašu, geriau ižykių eiga paliksime ateicių.

Ar galima pažinti išžmorus išvaizdos jo būdą?

Riestanosių gabiausi žmonės

Apie žmogaus būdą lengviausiai išsuduosis. Tobula nosis privalo turėti ilgi, lygu kaktos aukštumui, su mažu įlinkimu kakte, tarp akinių. Nosies bazė, žiūrint į profilio turi turėti trečdalį jos ilgio.

Jei žmogus turi trumpą nosį, tai parodo, kad pas jį išsvystę instinktyvūs jausmai kurie sukelia smarkumą. Siek tiek kapryzingą gerumą, bet ir staigū piktumą. Toks žmogus pasižymi astringumu prie pramogų ir malonumų.

Jei nosis yra ilgesnė, tai sako, kad žmogus yra ramaus būdo labiau susikoncentruotas. Tokie žmonės yra ambicingi ir dažnai užsiguna. Draugiųose, jie dažniausiai užima vadovaujamą vietą.

Žmonės, kurių nosies gali būti yra smailus dažniausiai yra egoistai, savimyliai, jie pasižymi šykštumu. Apskritas nosies galas rodo gerumą ir širbingumą, gl užriestos nosies savininkai visad yra sažiningi, ištikimi ir dženelmeniški žmonės. Jie nemégsta tuščią žmonių. Beveik visi riestanosių yra apdovanoti gabumais ir greita orientacija, tarp jų pasitaiko impulsingų ir ramių. Bet tas pareina ne nuo nosies užsireitimo, bet šaerčių išsiplėtimo. Pas ką yra šnervės plačios, reiškia karštą ir ekspansyvą meilę, staigū užypkimą ir jausmų siutimą, siauromis šnervėmis žmonės yra ramus ir visad ieško kompromisų.

Šokis-nervų vaistas

Mokslininkas dr. Dolleti po ilgu ir sunkiu tyrinėjimui, prirejo išvados, kad moterys turinčios didelių patraukimų šokti, kas kart vis mažiau ir mažiau serga isterija. Dėl šios priežasties moterys daugiausiai kenčia vasarą, nes tada pasibaigia balių sezonas. Dažnūs judėjimai šalina pačią isterijos atsradimo priežastį. Iš šimto moterys, su kuriomis mokslininkas darė savo stebėjimus, 78 visai pametė visas isterijos žymes, po to, kai žiemą daug šoko.

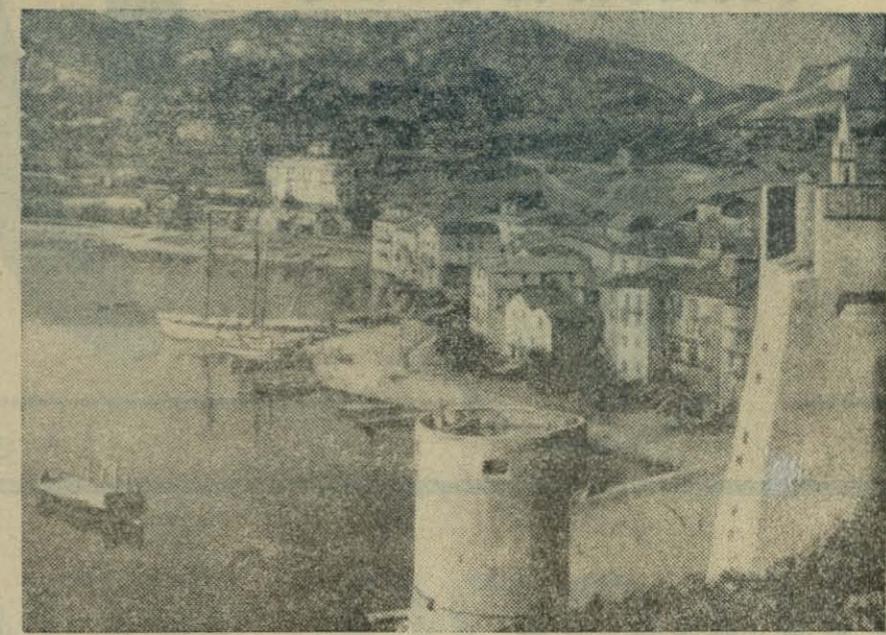
Paskutinis plėšikų išradimas

New Jorko laikraščiai pra-neša, kad ten išvysko labai įdomus ir juokingas atsiskirkimas iš kurio juokiasi pusė miesto.

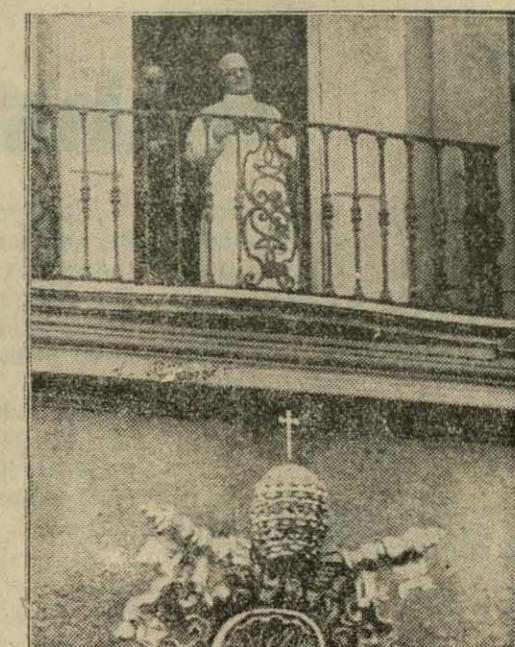
Viename New Jorko restorane pietavo devyni vyrai. Jie buvo bepietaujant išburovė penki ginkluoti revolveriais banditai ir išakė pietaujančiams nusilimti kelnės. Matydami atkišutus ginklus pietaujančių išpildė užpuoliukų reikalavimą: atidavė savo kelnės. Užpuoliukai iškraustė jų kisenes ir pasiėmė iš restorano kolas visus ten buvusius pinigus, nepalikdami nė kelinį išėjo.

Momento nuotraukos

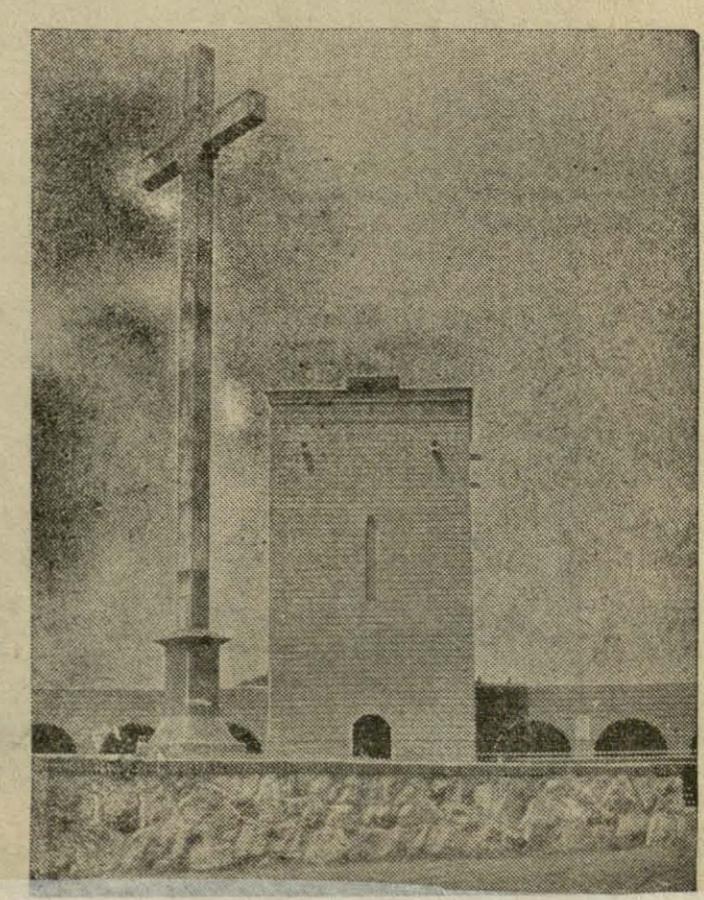
Romaniliška Korsikos vieta, kurioje suvažiuoja vasaroti Europos ir Amerikos turtuoliai
Kairėje: Jauni bibliotekininkai

Popiežius Pijus XI savo rezidencijoje Cos-telgandojoje. Čia matom jų ant balkono
Kairėje: Anglių gvardijos pulkas minėjo 20 m. sukaktuvės grįžimo iš didžiojo karo

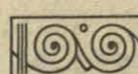
Paskutinė sargyba prie prie prezidento Hindenburgo karsto, kuris apdėtas vainikais

Apačioje dešinėje: Tannenbergo paminklas, kuriamė palaidotas Hindenburgas

Apačioje kairėje: Malonus popietinis pasivažinėjimas

Tamstos laimė

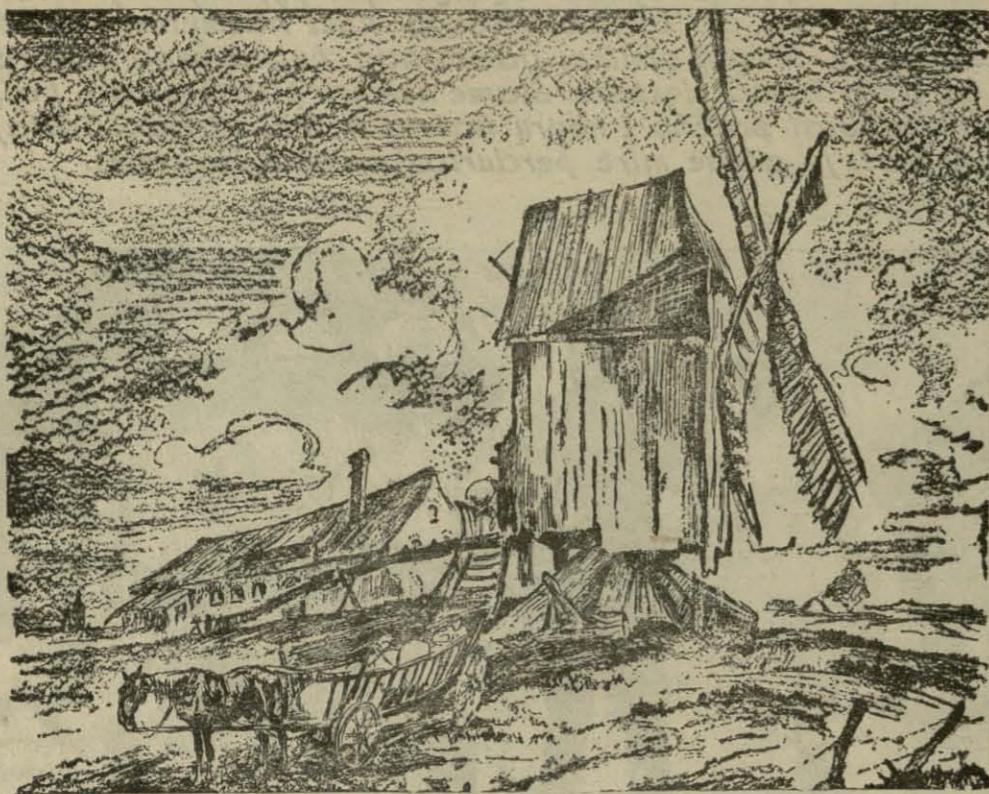
ILLIUS TRUOTO
PASAULIO
kuponas dovanu skirstyme

1934 VII 12

Iškirpti ir saugoti.

Tik 3 lit. 50 centų

tekainuoja „Illiustruotas Pasaulis“ iki metų galio, už tuo priešius pinigus duoda dovanų vertingomis knygomis vertės 3 lit. 50 centų.
Pasinaudokite proga turės išdonu laikraščių ir išsigys biblio-

SENAS
MALŪNAS
Peisažas

Degantis auto-negyvas žmogus

Pamestas moters batas. — Auto be numerio. Sukruvinti baltiniai. — Draugas atidengia tragediją: žmona nužudė savo vyrą ir išvežus už miesto automobilije jį padegė.

Netoli Nottingham'o, Anglijos siaitai ant kelio prie stačių pakrantės buvo rastas apvirčės degantis auto. Praeiai matė, kad po juo yra žmogus, bet ugnis neleido prieiti. Kada atvažiavo gaisrininkai buvo vėlė. Žmogus jau buvo suanglėjęs. Policijai ilgą laiką nepasiekė nustatyti, kas buvo tas nelaimingasis, nes kol ji atvažiavo į nelaimės vietą auto numeris buvo sudegęs ir nebegalėjo pažinti. Kilo įtarimas, kad auto galėjo būti padegtas, o žmogus nužudytas, nes vienas praeivis tvirtino, kad matės nuo skardžio nusileidžiant moterį, kuri dingus netolimame miške. Auto numerio, pasak jo, nebuvo.

Šią mūslę padėjo išspriesti pamestas moters batas, kurį rado skardžio pakrantėje ir užkliuvus už medžio šakų rūbų skiautys, iš kurių nustaė, kad jos priklauso Arturo Rousu žmonai. Buvo pradėta jos ieškoti, bet visi pėdsakai buvo dėngę.

Iškrėtus jų butą buvo rastas nusikaltimo įrodymų, prie lovos matės kraujų lašai, o geriau iškrėtus namus po grindų atrado paslėptus sukruvintus baltinius ir peilių. Rouse buvo nužudytas bėmiegant lovoje. Bet dėl ko ir kas jį nužudė buvo ne aišku.

Vienas jų artimas draugas atidengė visą Arturo Rousu tragediją. Arturas buvo turtingo dvarininko sūnus, jis vedė prieš tėvo nora Londono kabaretų lankytoja Džoną Ausden. Nuo pat vestvių dienos Arturas buvo nepatenktintas savo žmona, kuri buvo

labai pikta ir egoistė. Tas nesutikimas vėliau išsiplėtė į neapykantą, kuri ypač pasireikšdavo iš jo žmonos pušės. Ji būdavo jam be galio ikyri ir kontroliuodavo piniginius reikalus. Vėliau paaikiėjo, kad ji turėjo kitą mylimą, su kuriuo nuolat susitikdavo ir duodavo jam pinigus. Paskutiniu laiku dėl to buvo keli skandalai ir Arturas ruosėsi sudaryti sąlygas, kad persiskirti.

Todėl pardavė savo dvarą, kurį jam buvo palikęs tėvas ir norėjo likviduoti kitą turą.

Dieną prieš jo nužydymą žmona buvo kaž kur išvykus automobiliu. Vakare jie dar buvo susitikę, Arturas jam parodė didelį pluoštą pinigu.

Vieni nuėjo pas direktorius, kiti į kasa, neva mokėti pinigus, o treli pasiliuko laukiamo salėj. Kai prie vių taranautojų buvo po gangsterių, tada išitraukė ginklus ir be jokio vargo pasiėmė visus tuo laiku buvusių pinigus.

Nutraukė telefono laidus ir surišė taranautojus paraše ant didelio popierio saskaitą, kad paėmę 800 000 dolerių, kaip banko dovaną Peter Johnsonui jo vestuvių dienoje.

Kai policija sužinojo apie apiplėsimą, gangsteriai jau buvo susirinkę pažūtė už savo vado laimę ir sveikatą ir įteikti jam kraitį 800.000 dolerių!

Reporteriai, dalyvavę tose vestuvėse kitą rytą buvo rasili girti savo namiuose, jų kišenėse buvo po penkius tūkstančius dolerių, kai kur horas už vestvių aprašymą.

Kurgi pirato Lafitte turtai?

Lafitte Atlanto siaubas. — Pusė gabento aukso ir brangenybių pateko jam. — Piratas brangenybes slėpdavo Meksikos įlankoje. Kai Lafitte pavogė milionus, jis pradėjo slėpti grobį Lusianos dykumoje. — Dr. Dechamps hipnozo pagalba ieško pirato turtų. — Mediumo mergaitės mirtis. — Dr. Dechamps ant ēšafoto.

— Turtus rado artojas.

Pereitame šimtmetyje Atlanto vandenye siautėjo diansas piratas Lafite. Jis užpuldavo laivas, kurie iš Amerikos gabendavo į Europą auksą ir kitas brangenybes ir jas atimdavo. Buvo laikas, kad jūrininkai bijodavo išplaukii į jūrą Atlante nepasirodydavo nė vienas laivas, susisiekimas buvo nutrauktas.

Garsus banditas atimtus turtus slėpdavo viešoje saloje netoli Meksikos įlankos, bet vėliau kaž kas juos išten pavogė ir jis susieškojo naujynę Lusianos dykumoje. Prieš jį buvo pasiusta galingoji anglų armada, bet ir ta nieko neįstengė padaryti, atvirkščiai Lafitte dar labiau įsiautėti jūroje. I jo rankas pateko beveik pusė viso gabento į Europą aukso.

Bet kartą ir jis išliko ne-

mergaitę. Jis išbandė visas galimybės, kurias tik besugalvojo. Ir pritūkės kantrybės metė darba.

Orleanė visi laukė dr. Dechampo parigržtant su turtais, nes daugelis manė, kad tuo keliu jam pasieks nustatyti turtų slėptuvę. Bet dr. Dechamps gržo ne tik be turto, bet prarado ir pinigus kurios buvo per keletą metų sutaupe.

Viltis jo neapleido, jis prikabino mergaitęs tėvą, kad duotų jam jaunesnią dukterį, kuri, jo nuomone, esanti tinamešnė būtų mediumu.

Dabar dr. Dechamps įmėsi kito metodo. Jis nebenorėjo vykti į dykumą, nes nebenturėjo pinigu, taip pat jam buvo igrisęs ir tas vargas, kurį per keturius mėnesius teko patirti. Jis norėjo turtą vieta

do dėžę įvairių monetų, jų vertė siekė dviejų milijonų dolerių. Apylinkę pasklidavo naujos lege-dos apie Lafito turtus.

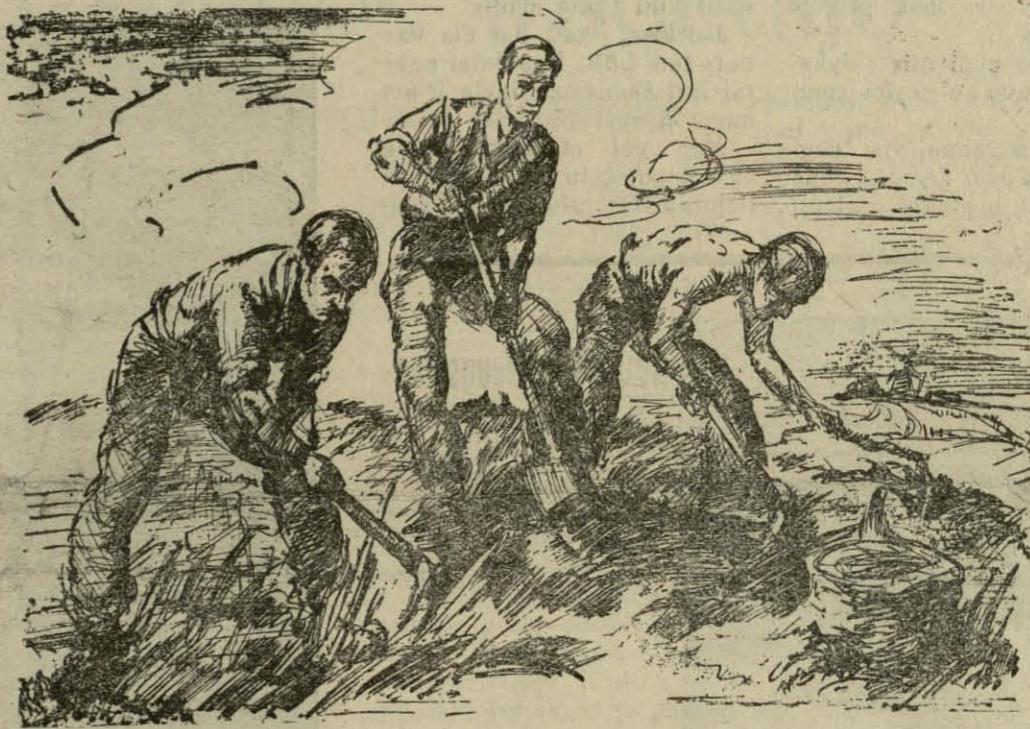
Ši kart atsirado naujas gud-ulos, kuris radio pagalba norėjo nustatyti turtų vieta. Laikraščiai rašė didžiausiomis raidėmis apie ieškojimo darbus. Buvo pasiekė nustatyti labiau traukiama vieta, bet atkasus rado vario apkaltą grabą, kuriam buvo ispanų karininko lavo-

nas,

It taip žemė iki šių dienų selpia Lafito paslapčių.

Ernst Lorsy.

Pereito (4 Nr.) dovanas 200-lainėjo tie egzemplioriai, kuriuose 8 psl. antgalvioje „Kaip gabena kontrabandą per Nemuną“ žodyje „Nemuna“ pirmoji N. raidė atspausdinta teisingai.

pirato —
Lafitte tur-
tu ieškoti-
ja išknai-
sijo visą
apylinkę

Merginos pagrobė du vyru

Amerikiečių laikraščiai pra-
neša, kad Čikago šioms
dienomis buvo pagrobti tuo
pačiu metu du multimiliomie-
rių.

Pašiūlytas pradėjo bandy-
mus su jaunesniųjų dukterimis.
Bet jis ne taip lengvai pasi-
davė jo valiai ir norėdamas
greičiau pasiekti rezultatą,
daktaras uždavė mergaitėi
chloroformo. Bandymas pa-
vyko. Tas dar daktaro nepa-
tenkinė, jis norėjo pakartoti
ir tvirtai ištinkinti. Kitą dieną,
kai atėjo mergaitė daktaras
uždavė tvirtą dozą ch'oro-
forno, bet ši kart mergaitė
nebešlaikė — mirė.

Daktoras Dechamps turėjo
atsižiūti prieš teismą už
žmogžudystę. Prisilekusių
teismas dauguma balsų nu-
teisė mirti. Dr. Dechamps
mirė ant ēšafoto. Jo paskutinis
žodis buvo „Lafite“.

Panašū bandymą darė Henry Boudreux. Jis savo mediumu pasirinko nervuotą negriuką, bet jis išvengė kar-
tuvės ir šiokių tokijų rezul-
tatų, per vieną eksperimentą
negriukas nurodė tučtus į sė-
tuvinę. Kai Boudreux emė ka-
sinėti redo sidabrinį raktą,
bet jis buvo viskas.

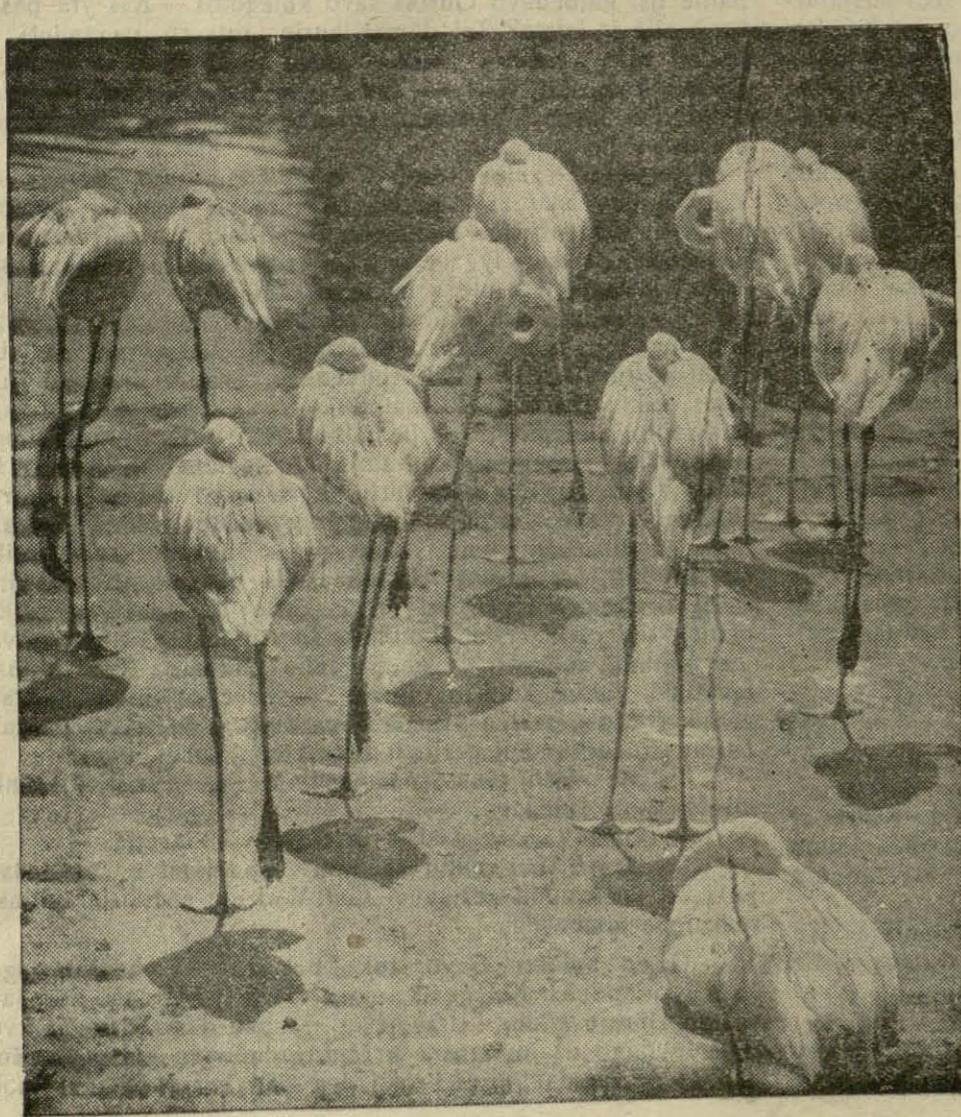
Kai niekam nepasiekė at-
rasti Lafitte turtų, pagaliau
karšiatis atlyžo ir po kelių me-
tų buvo visai užmirštas.

Bet štai, 1925 m. vėl pra-
sidėjo naujo ieškojimo bangos.
Pecano saloje, kurioje gyve-
no Lafitas buvo išspogdinta
keliose vietose uolos ir ou-
versti medžiai. Bet ir tada
nieko ne ado.

Bet siemet kovo mėn. 4 d.
Forest Normand iš Avoyelles
beardamas žemę net kėtai iš-
vertė su plugu apie 3 000 si-
darinių ir aukšinių monetų,
kuriuos buvo iš 1805 metų.
Bekasinėdamas giliu dar ra-

Damos nuvežė juos į ne-
pažįstamą miestą kvartalą ir
sustojo prie vienų didelių
modernių namų. Pasak jų
nešiūmė ištisai žmona turėjo
būti čia. Kai multimiliomie-
rius jėjo į nurodytą būtą,
staiga damų tonas pačiėjo ir
jų rankose pasirodė naujausios
konstrukcijos tyliai šau-
dų mazueriai. Iš jų buvo pa-
reikšlauta stambi išperkamoji
suma, kuri netycia susirado
pas multimiliomierius jų pi-
niginę. Po to jie vėl buvo
suteisti.

Kai apie tai pranešė polici-
jai ši nuvyno į nupasakotą
namą, nieko ten nerado, nes
tame name buvo mokykla ko-
anksčiai sumisę milijonieriai
nepastebėjo. Moterų grobikiai
amatas esą lengvesnis negu
vyru ir joms greičiau pasie-
kia nutverti savo auką, tuo
tarpu policijai sunkiai kovoti
su moterim, ir daugumoj at-
veju nepasiekia nustatyti pė-
sakų.

MIEGANTI
FLAMINGAI

Prof. Elder Berno

Kongo dievas

Nors pas mus nebuvo norius žudyti, bet vis dėlto apsiginti save turėjome. Kongo paupy gyvenantieji negrai pasižymėdavo savo žaurumu ir todel émémés skubiausiu apsisaugojimo priemonių. Listi atogrąžų tankumynas buvo taip pat pavojinga, kaip ir palikti žvérių išmindžiotų aikštęje, nes ten tykojo šimtai baisiausių šliužų.

Mūsų motorlaivis stovėjo Kongo upėje už kokių dviejų kilometrų. Jি pasiekti irgi buvo neįmanoma, nes kelią dūtų pastojo nuodingos negrų strėlės ir ietys.

Tuo tarpu negrai jau émė sklaidytis ir matomai mus norėjo apsupti iš įvairių pusiai. Jie kaukė kaž koki šukį, kuris skambėjo visoje giroje.

Mes pasitraukémė už storos medžio, nes kartais paleista nuodinga strėlė galėjo praudyti kurį nors mūsišķį. Ir tikrai, vos mes pasislepėmė, prašvili pelenika strėlių, kurios jsmigo į artimiausius medžius.

Kada negrai drąsiai pradėjo prie mus artintis, davau įsakymą paleisti į virš salve šūvių. Tas bandymas mums pavyko.

Sutartinai trinktelėjė šūviai, taip išgaudino negrus, kad jie spruko atgal. Aikštėje likę keliai negrai ir senė prigulė prie žemės.

Pas girdo cypiantis klyksmas, tai buvo keistosios žmonės.

Mūsų nustebimui visi negrai prigulė prie žemės. Senė žinojo baltujų ginklų paslapčią.

ir matomai išpėjo savo karius. Tas mus be galio suždėmio. Čia turėjo būti kada nors balieji žmonės, nors mes manėme esą pirmieji, kurie jéngėme į šią atogrąžą girią.

Tik dabar prisiminėme, kad senė buvo pasipuošus įvairiais blizgučiai, ir europėjų kais rūbais, kurie kada nors turėjo būti atvežti baltujų žmonių.

Mums dingtelėjo mintis apžiūrėti negrų kaimą, kuris turėjo būti netoli. Gal ten kartais galima būtų surasti kokias nors baltujų liekanas ir sužinoti ko jie čia buvo. Tas klausimas buvo viešai apspręstas ir visi mūsų ekspedicijos dalyviai gana palankiai atsiliepė, bet jaučiai, kad jiems nelabai buvo malonu kišti savo kailį į pavoją.

Tuo tarpu negrai irgi tarėsi, jie kažką šukavo. Kartais neatsargiai išlysavo ir būdavo gerai taikiniai mūsų kulkai. Staiga trinktelėjo šūvius.

Aikštėlė, kur seniai buvo negrų iškilmės, pakilo pilkas debesėlis dūmų. Jie turėjo šaunamą ginklą. Sprendžiant iš garso, tai galėjo būti mauzeris, o gal senoviškas pistoletas.

— Iš kur jie gavo? — pas visus kilo tokia mintis.

Jautėme, kad dar čia kas nors turi būti. Laukiniai negrai turi šaunamą ginklą ir net moka jį vartoti!

Mes vėl atsakėme salve šūvių, kurie tuėjo aglušinti neįpratusius prie tokio stai-

gaus trukšmo negrus. Bet iš jų pusės jau nebesulaukėm atsakymo. Arba tai buvo paskutinis šūvis arba jie nemokėjo ginklo naudoti.

Dabar turėjom žūt būt aplankytis negrų kaimą, ir ištirti galimybes, iš kur jie gavo blizgančius, rūbus ir ginklus.

Pasinaudodami jų baime ir panika mes nepastebimi pradėjome slinkti žvérių išmindažioti alėja, ten, iš kur atėjo negrai. Niekas nebandė mus sutrudytis, nes visi negrai buvo užpakaly.

Nuėjė apie pusę kilometro pamatėme ilgą alėją, kuri bai gėsi aikštę. Priešais mus matėsi nedidelės nendrinės trobelės, kurių durys buvo atsuktos į alėją.

Už penkių minučių jau buvome aikštėje, kurioje lankė vaikai. Iš kelių palapinių išlindo galvos, kurios tuoju pranoko.

Mūsų dėmesį atkreipė pietinė aikštėlės daly išpuošta palapinė, kuri buvo žymiai didesnė negu kitos. Išsidaline po aikštę, mes émė apžiūrinėti trobelės. Aš ir dar keletas mulatų išėjome į puošniją palapinę. Tarpdury mus

mokslinės ekspedicijos dalyviai Kongo paupy, Afrikoje, sutiko laukinių procesiją, kuri éjo atiduoti Kongo upėi kasmetinę duoklę — tryliką mergaičių. Negrų giminei vadovauo keista sena moteris, kuri buvo be galo žiauri despotė. Šiame numeryje pasakojama, kaiči ekspedicijos dalyviai pateko į negrų kaimą ir ten atrado baltajį žmogų, kuris jų akysé mirė perdurtas užnuodytos ieties.

Polismenas
pliaze
nenuobodžiau

gerkles ir surišę nuėjome į lumen. Aplink matėme įvairių papušalių ir rūbių Palapinės gale buvo didelė salė. Jeinant į ją išgirdome dusų garsą, kuris atrodė éjo iš požemio.

vartant įvairius papušalus, apačioje jų radome balta europiečio švarką, kuriame buvo „J. M.“ monograma. Šis radinys priverė mus atidžiau apžiūrėti palapinę. Vie-

niginė buvo kaž kokie dokumentai anglų kalboje. Tarp jų radome vieną dokumentą su fotografią iš kurios supratome, kam priklausė ši piniginė. Bevardamas kitus piniginės skyrius radau angliską pinigu ir porą čekiu.

Mirtinas riksmais aikštėje pertraukė mūsų tyrinėjimus. Išsigandę puolėme laukan.

Aikštėje gulėjo nuogas išblýkusios baltos spalvos žmogus. Jis buvo visas apželė, plaukais. Dešiniajame šone buvo įsmiegta ietis. Prie jo stovėjo susirinkę mūsų skambėjantys.

Jis blaškėsi ir kaž ką neaiškiai murmėjo. Pagaliau pasiekė jam įpilti truputį romo. Nedės akis žiūrėjo į mus.

— Žmogédros, jie suėdė mano devynius draugus — pradėjo pasakoti nežinomas, dar požemį yra keturi, gelbėkit juos, jei dar jų nenužudė. Tik patys saugokite spastą. Aš mīrsiu mane perdūre užnuodytą ietimi, jei jūs grįsyt pranešit mano žmonai, ten rūsy palubėse, tarp akmenų yra skylė, joje yra įkištasis adresuotas laiškas.

Giliai atskivėpęs, sukaupė savo jėgas:

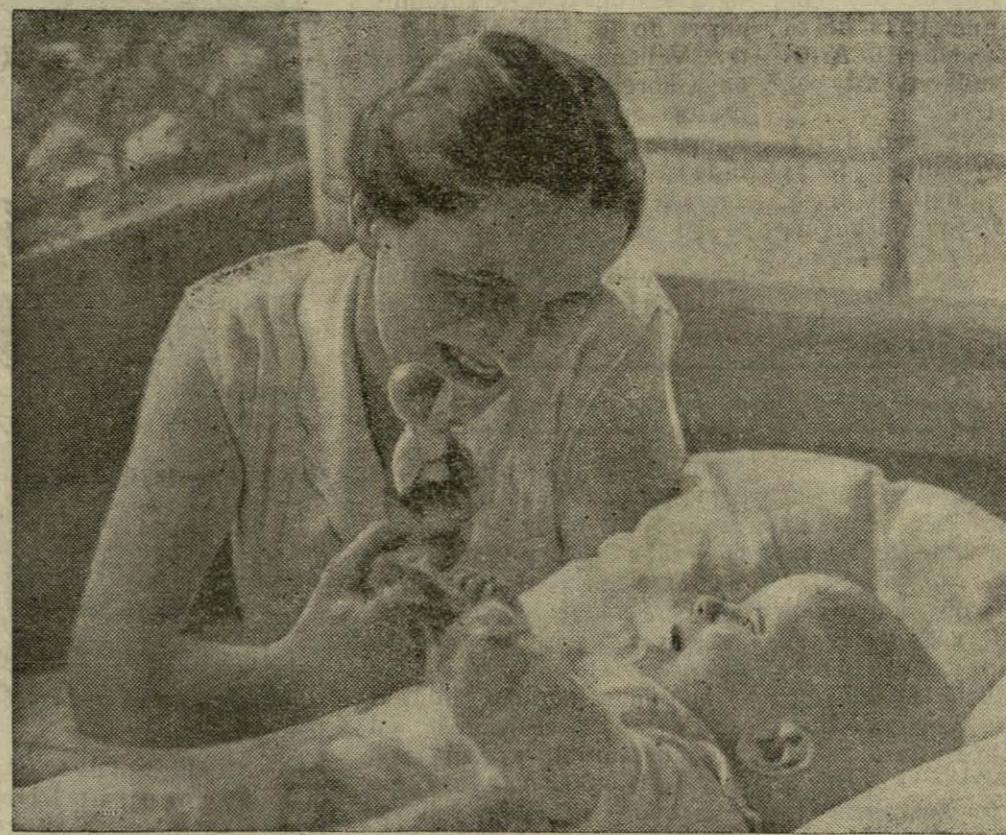
— Saugokite baltieji Kongo dievo, saugokite...

Šaltas prakaitas išmušė jį.

Mirė.

Klaikus jausmis apémė mus.

(b. d.)

Motinos džiaugsmas
ir Viltis (dešinė)

Geri draugai

pasitiko trys negrės, kurios pamėsios sukelė didžiausį trukšmą. Nenorėdami, kad sužinotu apie mūsų įsiveržimą, turėjome joms užkišti,

Salė buvo beveik tuščia, viename jos kampe stovėjo iš medžio išpiautas laivelis. Šalia jo buvo sustatyta keli lankai, strėlės ir ietys. Be-

nas mulatas netikėtai rado odinę piniginę. Joje dar tebebuvo kažkas prikišta. Kadangi jis nemokėjo skaityti, tai ši radinį atnešė man. Pi-

paniekos, kalbėdavo Gustas savo kolegomas. — Kas yra pasauolis, meilė ir laimė? Tai dūmai, kurie sutverti, pagaminti, lyg kokios piktos dujos, griaužti akims, kad jos be paliovos ašarotu ir pūtu. Ar už tai mes gyvenimą turime branginti, dievinti ir laižyti? Tepūva, tedvokia jis savo prakeiktuose digliuose!

— Gustas kalba tiesai! — atsimindami savo išvargusias, išblýkusias, skurdo ir bado nukamuotas žmonas, alkansas, liesus ir apdriskusius vaikučius, pritardavo Gustui draugai ir lietus pasidarydavo lyg geriau, lengviau, pajutus visam pasauoliui ir gyvenimui paneiką ir neapykantą.

— Žmonės yra akli, visi pliuškiai ir idijotai, — užsirūkės savo pypke, spiaudydavosi Gustas. — Jie nesupranta realybės ir mirkdami savo aistrų pūvenose jaučiasi laimingi. Juos visus reikyt išmarinti ir išnaikinti. Visus turtus, šilkus ir kailius reikyt sudeginti, nes jie nėra skirti nušluostyti alkanui, verkiančių ašaroms, nuraminti ir paguosti kentančiu širdimis. Visus, kurie troksta turtu, kurie savo aistros mis praraja tūkstančiu savo brolių laimę ir gyvenimą, reikyt apkarti. Visus prašmatnius rūmus, liukusinius butus ir sales reikyt apspiaudytis, apdrabysti biauriausias purvais, kad ten atsi- rastų kirmainai ir sugriažtų visus, kurie tiki laime, kaž kokiai meilei, tiki civilizacijai ir kultūrai, kurie tiki, kad gali sutvariety pasaulį, apiberti gyvenimą gėlių žiedais. Tai idijotai, fanatikai. Jokios kultūros, jokios civilizacijos pasauly nėra ir nereikia. Mūsų arklių yra daug garbingesni už visus pasaullio laurus, frakuotus cilindro ir baltų pŕstainičių vergus.

Po šių keistų Gusto pamokslų draugai, prislėgti sunkių mincių, ilgai tylėdavo.

— Gustas anarkistas! — prieidavo jie išvadą.

— Gustai, tau reikyt važiuoti Ispanijo! — pradėdavo juokauti jaunesnieji vežikai. — Gal Madride anarkistai išrinktų tave į parlamentą!

Gusto kuinas buvo toks pat senas ir charakteringas, kaip ir jo ponas. Kolegų išjuoktas Gustas prieidavo prie savo susikuprinusio arklio, draugiškai suspausdavo jam šnerves, patampydavo už nukarusių karičių, suduodavo delnu per šonkaulių ir, sunkiai jlipę į važi, lyg išdykusių vaikų iš molio

Broliai Tomdykai

Ei, nemušk arklių!

(Kartė Gustavo tragedija)

Kauno geležinkelio stoties artume, vienoj siauroj gatvėj, beveik visada galima matyti keliolika lengvųjų vežikų, kurie kantriai ir atydžiai laukia klientų, su didžiausiu džiaugsmu patarnaudami kiekvienam keleiviui. Jie stovi virtinėje, vieną paskui kita. Jų ramūs arkliai pripratę čia stoveti ištisai valandas beveik visiškai nesujudant; jie lyg suprantai ir aukštai vertina kiekvieną poilsio valandę, kurią suteikia jiems štysi, rami gatvė.

Gatvė tyli. Retai kada čia pravažiuoja vienas kitas automobilis, būdingas limuzinas ar mažas, kaip nykštukas, Kauno taksi. Nudarda gatvė sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik praeivai, gražiai apsilipkve ponai ir damos, ištisą dieną nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro, vis be paliovos eina ir skuba, ištiskimai ir su salžiu pasiaukojimui tarnaudami pilkumai, savo smulkiemis kasdinėmis reikalamis ir rūpesčiams. Pilki, moderni rūmai atrodo miegusti, sapningi ir ramūs, kaip prityrę ir išvare senelias. Retai kartais išvare sunkus vežikas su sunkias krovinius ir vėl tylu, vėl ramu, tik

AR BEŽDŽIONĖS SUPRANTA ŽMOGAUS KALBĄ?

Beždžionės kalba vienskiemeniais žodžiais. - Jos vartoja daugiausia „u“ raidę. - „Uuunžuuu“ - reiškia pavoju. - Beždžionių juokas panašus į žmogaus. - Švarus garsas. - Jos turi gerą atmintį ir moka du aritmetikos veiksmus. - Greit bus galima žmogui su beždžionėmis susikalbėti. - Rašo Viktoras Kropas „Ekspedicija į Amazonę“

Būnant ilgokai beždžionių tarpe galima išklausyti, kad jos kartoją panašius garsus, iš ko reikia padaryti išvada, kad tie garsai atstoja žodžius reiškiančius beždžionėmis vienais ar kitas savokas. Kalbėdamos beždžionės daro tam tikras pertraukas laukdamos nuo savo saskalbininkų atsakymų. Jos suprarta garsus net ir tomet, kuomet juos gerai ištaria žmogus. Iš to yra aišku, kad beždžionės aiškinasi ne ženklais, kaip senai yra manoma, bet garsais. Dauguma jų garsų pilnai švarūs, kaip ir mūsų balsės bet kai kada gūdėtis ir nepilni garsai. Toliau galima pridurti, kad pas beždžiones, kurios gyvena didelėmis draugijomis, labai gerai išvystytas garsų švarumas.

Charakteringu beždžionių kalbos ypatumas yra trumpi vienskiemeniai garsai. Matomai, beždžionės moka susikalbėti daug laikoniškiau negu pats žmogus. Reikia padaryti išvadą, kad galvojimo procesas pas beždžiones vienodai eina, kaip ir pas žmogų: kiekvienam garsui skirta kokia nors mintis. Beždžionių juokas, labai panašus į žmogaus juoką. Beždžionės daugiausiai vartoja „u“, kiti garsai gi beveik visai ne vartoja. Teko patirti, kad

prašydamos maisto beždžionės visuomet išreiškia garsą panašų į „gu“. Garsas perspėjantis apie pavoju, kuri išgudė beždžionės viską pažiūrėti ir tik sučiupe savo vailukus skubiai bėga slėptis, bus panašus į „uuunžuuu“. Bananus beždžionės vadina garsų panašiu savo skanumynu. Padėkė beždžionės išreiškia sekantį garsą sudėjimui „nžku“, kuris labai panašus į žodžių, kurio viena vienė indėnė tautelė vadina motiną. Mus indėnai tikino, kad ir beždžionės tuo pačiu vardu vadina savo motiną. Beždžionės taip pat moka ir skaičiuoti. Ta galime gerai prisiriūrėti, kai beždžionės skaito bananus, šiaip vaissus ar liešutus. Jos skaičiuoja tylomis, bet suskaičiusios tam tikrą skaičių bananų ištarią skaičių garsiai.

Be to, beždžionės turi gerą atmintį. Čia papasakosiu dar vieną atsitikimą su beždžione José, apie kuri jau pereitame numerį pasakojau. José labai mėgo vartytis pakeikšiota knyga, žurnalus ir albumus. Ir kuomet į jo rankas pakliūdavo fotografija, kur jis matyda savo atvaizdą, jis linksmai šypsodavosi visu savo gudriu snukeiliu, linksmai šokinėdavo, plodavo rankomis ir visiem ro-

„Ilustruoto Pasaulio“ draugu!

Jau priėjo Jūsų eilė užsi-prenumeruoti „Il. Pasauli“ vieną metų galio, todėl skubėk paštan ir siušk 3 lt. 50 cen., gausi ne tik įdomiausį laikraštį, bet dar dovanų knygomis, kurių vertė 3 lt. 50 ct.

„Il. Pasaulis“, Laisvės Al. 48 Nr. Kaune.

Rudens darbai daržuose jau prasideda

Mano šeimos tragedija

2. Gatvės merginos išpažintis

buvo turtingi ir visų gerbiami ūkininkai. Mūsų ūkis būvo nemažas: 75 ha. Neko mums netrukė. Augome mes tik du: brolis ir aš. Per dienų diegas bégijoje į žaidėmė. Tėvas ir motina mus labai mylėjo. Juodu tarp savęs taip pat puikiai sutiko. Tačiau vieną kartą tėvas turėjo keilioms dienoms išvažiuti. Ne tikėtai jis gržė ankstai, nakties metu. Ta nelemtų nakti tévas motinai užliko gulinti berou. Tėvas pykčio pagautas apkūlė berną ir išvarė. Nuo tos dienos dingo sanitaka mūsų namuose. Nebuvo dienos, kad tėv s su motina nesibarstyti. Tie bernai pagaliau, priėjo prie to, kad vieną dieną juodū išsiskyrė. Turėjau tada dar tik 8 metus, tačiau kaip šandien visa jvyki paimė. Motina ilgai basėsi, kaip kokia pastumėlė, kol galiausiai dingo iš tos apylinkės. Tik vėliau sužinojom, kad mama pabėgo į Lenkiją. Tėvas tuojo po to vedė antrą kartą. Pamočė su manim ir broliu elgesi daug blogiau negu motina.

— Gerai, bet žiūrėk, kad aš iš tavo pusės nepatirčiau jokių nemalonumų.

Pažadėjau. Mes susėdome ant suoliuko. Ji kiek laiko tylėjo, pagaliau pažiūrėjo tiromi žvilginiu į mane ir ēmė pasakoti. — Iš pat mažens aš nepatyriau jokio vargo. Tevai

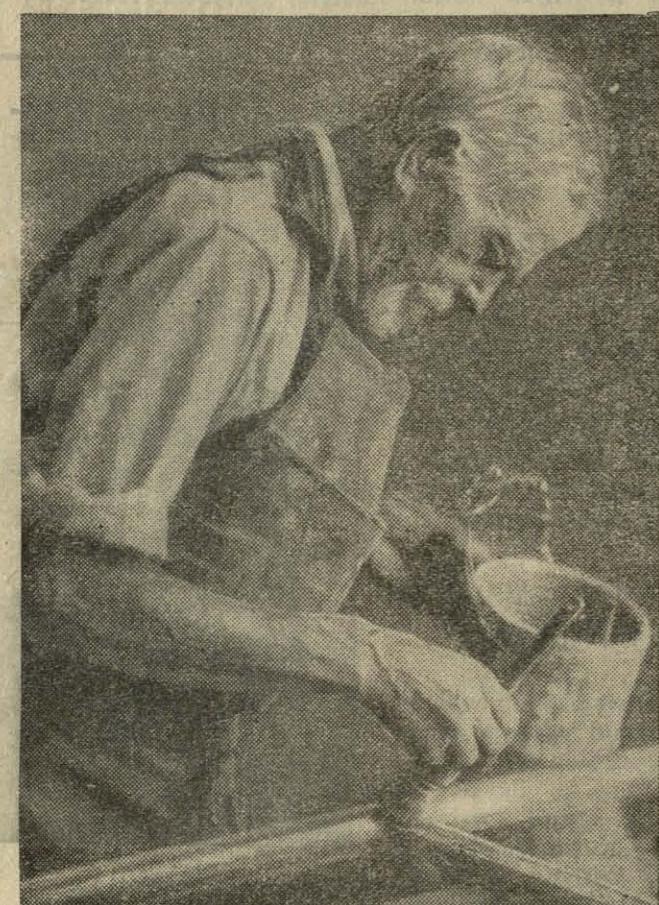
Prabėgo kiek laiko. Nuomotinos gavome laišką, kuriame ji skundėsi esanti diše liame skurde. Ji su ašaromis prisėtė tėvą dovanoti į sakėsi norinti gržti. Tėvas šiuo kartu pasirodė žlaurus. Ji atsišakė vesti bet kokį susirašinėjimą su motina. Tuo tarpu brolis pastojo kariuomenėn. Ten jis susipažino su vienu ponu D., kuris buvo lenkų šnipas. D. pasiulė iš broliu šnipinėti, tačiau šis atsisakė. Tuo laiku brolis gavo iš motinos laišką, kuri su ašaromis prašė pagalbos, nes sakė mirstanti badu. Motinos meilės vedamas brolis sutiko šnipinėti, tačiau su ta sąlyga, kad pusė pinigų būtų išmo kama jam, o pusė motinai. Taip susitarus brolis pasidarė šnipas, tačiau greitai ji susukė. Karo lauko teismo Sprendimui jis buvo padėtas kalėjimui 25 metams. Tačiau kalėjime gavo džiovą ir ne išbuves pilnai trijų metų mirė.

Tuo tarpu suaugau ir aš. Kartą pas mane atvažiavo pirštis našlys, rauplėtu veidu 50 metų. Tėvas, kurstomas

pamotės, varu norėjo išvarstyti mane už šio senio. Aš griežtais atsakiau. Tuomet tėvas mane sumušė ir išvarė į namų. Aš klaupiau prieš tėvą, bučiavau jam kojas ir prašau dovanojimo.

Su skaudančia širdimi išėjau į namų. Kiek laiko klaidžiojusi pristojai pas vieną ūkininką tūrauti. To ūkininko sūnus mane kartą nugirdė ir išgėdėjo. Kai pastojau iš žia manė išvardė kūdikį pagimdžiau laukose, šteno kūpetoj. Vystyklus padariau į savo skarelės. Manės pagilėjo neturtingas senelis, kur mane su kūdikiu ir prigaudė. Vaikas, pusbadžiu laikomas greitai mirė. Aš iš gėdos neturėdama kur akių dėti atvažiavau Kaunan. Cia ieškojau darbo. Keletą dienų badavau. Pagaliau badas išvarė mane į gatvę. Nuo to laiko, kai brolis mirė, kalėjime neturėjome apie motiną jokių žinių.

Ji baigusi pasakoti, nusišluoste ašaras ir nepasakiusi man net „sudiev“ pustekine nubėgo. Antrotikas.

Dažytė

ir skudurų nulipytas diedas, sustingdavo ant savo aptriūšius sėdynės.

Gustas ištisas valandas sėdėdavo ant sėdynės, nesujedėdamas, sustingęs skaudžiose mintyse. Jis matyda, kaip stoties aikštėje urkšdami vienas paskui kitą atvažiuoją sunčius autobusai, kaip iš jų išlipa keleiviai: elegantiškos, brangių kailiuose susisukusios damos, gražiai rūbais apsilikę ponai ar būreliai gimnazisti. Jis matyda, kaip milžiniškają aikštę skuba į didingas stoties rūmus susiūpintę žmonės, tai su čemodanais rankose, tai suspaude po pažastimi portfelius. Matyda taip pat, kaip privažiavę prie stoties rūmų sustoja vežikai ir taksi, kaip vikriai išlipa ponai, kaip jie, paskui, ištiese rankas padeda išlipi damoms ir po valandėlės dingsta už stiklinių, amžinai blizgančių ir besivarstančių durų. Jis ryškiai matė tą gyvenimą, tą laimę ir tas žmonių viltis ir tuos smulkiusius rūpėsius, žyvenimus magumą, kurio jis jau seinių nebejautė, kuris jam jau seinių buvo miręs ir kuris jis dabar begalėjo tik niekinti ir keikti. Ir taip jo akys lėtai susirinkdavo ašaros. Jis sukašdavo dantis ir tyliai mykdavo panosej kokia skurdžiai dainele, stengdamasis užsimiršti ir išrauti iš krūtinės bedraskantį sielą piktai skausma. Prislėgės skaudžių prisiminimų jis nepastebėdavo, kaip prie jo prisiartindavo klijentai ir tik tada jis, lyg iš sunkaus sapno, pabudavo, kai jam sušukdavo:

— Ei, vežike, ar miegil!

— Prašau! — atgydavo Gustas. — Kur vežti?

Ir jis tvirtai sugriebės vadžias mikliai švistelėdavo botagū, kuris sukaukęs priversdavo kuiną pašokti ir pasakyti ramiajai gatvei: aš sugrįšiu!

Kuinas stenėdavo ir sunkios jo seilės, lyg gyslos, draikydvosi apie putotą, prunkštančių snukį.

— Niuo, niuo! — be paliovos šaukdavo Gustas ir miklus botagas, lyg parakas, plaukšdėdavo vakaro priebandoj.

— Stai senis tur būt pasiūtęs, mąstyda praeivai. — Ko jis taip muša savo kuiną.

— Ei, nemusk savo arkliol — sušukdavo Gustas polininkas ar kokia sena skersai gatvę kiutenanti, moterėlė.

Bet Gustas nieko nepaisydavo ir dar nuožmiau pliekda vo savo kuiną, be paliovos šaukdamas:

— Niuo, niuo, bérk!

Ir niekas nesuprasdavo, kad tai šeista ne piktas senis bet draskantis skausmas, sunki vienos gyvenimo dramos auka.

Gustas, mokytas vyras, baigęs komercijos institutą, kadaise buvo vieno banko aukštasis valdininkas. Jis Kęstučio gatvėj turėjo puikius trijų aukštų mūrinius rūmus, brangų automobilį ir pilną prabangos gyvenimą. Jis visi gerbdavo ir jis būdavo laimingas, pilnas pasitenkinimo ir gyvenimo smagumo. Gustas turėjo keturiasdešimt penkis metus, kai jis pažino su viena jaukia, užburančia blondinę. Tai buvo juna artistė pažystama visam Kaune, ne menu, bet savo nepadrastu grožiu. Ji mokėjo rūmtai valinti, maloniai dainuoti, skambinti rojaliu ir visus žavėti savo grožiu. Jos vardas buvo Emilija.

Gustas tapo užkerėtas artistės grožiu. Jis kelis kartus pasikvietė ją pas save į namus, važinėjo į savo elegantišku automobiliu ir dažnai būdavo galima matyti juos Laisvės alėjoje dingstant už stiklinių kavinės bei restoranų durų muzikos, svaigilių ir aistros chaose.

— Emiluite, ar tu mane mylési ilgai? — bučiuodamas jos dieviškas rankutes, šniubždėdavo Gustas. — Ar tu visą gyvenimą būsi mano ir nemylési né vieno kito vyriškio, kaip tik manė?

— Tu esi geras, mano brangusis drauge, — švelniai atsakydavo jam Emilija.

— Geras, — lyg alidas, atkartodavo Gustas.

Ir ant jo lūpu laimės šypsyns lėtai sustingdavo tyliame skausme.

Sugrįžęs namo ir užsidaręs savo kambariuse, kankinamas aistrų ir nerimo, Gustas ilgai kartodavo vienus ir tuos žodžius:

— Tu esi geras.. Tu esi geras..

Ar tik tiek? Tik tokio dékingumo jis vertas? Tik tiek jis gali iš jos tikėtis ir laukti? Kodėl ji nesupranta, kad jis ne jis dékingumo siekia, bet alksta jis meilės!

O, gal jis jau per senas? Gal jis savo metais atbaido Emiliją? Juk ji dar tokia jaunutė. Jai vos dvidešimt metų. Gal ji būjo jo aistros, jo meilės ir yra pasiryžusi pasinaudoti tik jo gerumu ir turtu?

Bet aistros, karšta, dezinanti beprotybė neleido Gustui apie ateityj ir realybę mąstyti logiškai. Jis jautė, kad be Emilijos jis negali gyventi ir nuodėmingos pagudos apie nieką jam daugiau nebeleido mąstyti. Jis, it neprotinges jau nuolios, bėgo nuo visų abejonių, nuo tiesos ir kiekvienos blaivesnės minties.

Ir po kiekvienos tokios sunkios aistry ir ebejonų nakties Emiliją pasveikindavo ir nustebindavo puikūs krizantemu bukietai su nepringtonu užrašu:

— Iki mirties ištikimas —

Tavo Gustavas.

Siaisiai pasveikinimais Gustas lyg tikėjosi nugalėti, užginauti realybės begediškumą ir visų abejonių nerimą.

Gusto meilė buvo baisi. Jis buvo tapęs visiškai aiklas. Skausmas ir abejonės lyg atėmė jam protą.

— Mano brangusis, ramindama bučiuodavo jo skruostus Emilija, — sėtave myliu ir niekados tavęs neapleisiu, nes tu esi man brangiausias tėvas, ištikimiausias draugas ir viskas.

Gustas sudrebėdavo Virpančiom rankom jis sugriebdavo mergaitę į savo glėbi ir jo neprotinė aistra priversti mergaitę išsigąsti. Su pampišimu išsivežusi į jo glėbio ji atpuldavo prie sienos ir visa drebėdavo, kaip išgąsdinta stirna.

— Emilija, aš nejstengiu be tavęs gyventi, — bejėgiškal nuleidęs pečius ir galvą, murmėdavo Gustas. — Tu turi tapti mano, kitaip aš pasiušiu!

Gustas jautė, kad jo gyvenimas yra kažko netekės. Gyvenimo pamatai buvo pradėjė krypti ir jis aškiai supratė, kad taip ilgiau nebegalių testis.

— Emilija, mudu turime vestis, — kartą pranešė jis savo gražuoilei. — Tu tu iapti mano žmona, nes mane toks neramus, išdraskytas gyvenimas vis labiau pradeda kankinti ir neduoti ramybės.

FILMAS SUKASI...

Joan Crawford
triumfo filma

Holyvudo laikročiai praneša, kad jau baigta suktu filmą "Dancing Lady", kuriuo nepaprastai gražiai pasirodo Joan Crawford, tai esanti geriausia iš visų jos suktų filmų. Joan'os vaidinimas pasiekės triumfališko laipsnio. Metro-Goldwyn-Mayer Bendrovė, kuri pastatė šią filmą tikisi uždirbtį milžiniškų pinigų. Europoje Joan Crawford filma vadintis "Aš šoku tik tau!"

Čarli Čaplin - diktatorius

Holyvudo neužilgo bus pradėta suktu nauja Čarli Čaplin filma, kuri turės atvažduoti Europos diktatorius iš komiškosios pusės. Manuscriptas esas jau parašytas ir dabar koriguojamas.

Auto-kinoteatras

Newjorke baigiamas statyti milžiniškas kino teatras i kurį galėtų važiuoti žiūrėti su auto. Tas nepatogumas daugeliui neleisdavo pažiūrėti filmų. Kino teatras būsias taip sutvarkytas, kad kiekvienas žiūrėtojas, kada nusibos žiūrėti, galės su savo auto išvažiuoti netrukdydamas kitems.

Ar žinote, kad...

Douglas Fairbanks neužilgo žada vesti filmo žvaigždė Dorothy Jordan.

Mirusi kino artistė Maria Dresler paliko milijoninį palikimą kovai prieš filmas.

Viktor de Kova dabar užima antrą vietą po Ramon Novaro.

Liana Hald po padarytos operacijos pagadino savo balsą ir jai teks pasitraukti iš tonfilmo, dabar už ją dainuoja kita dainininkė.

Tom Mix nori už savo arkli nei daugiau nei mažiau vieno milijono dolelių.

Paryžiuje bankruotoja kino teatrų

Kaip praneša Paryžiaus dlenraščiai, per liepos mėnesį ten užsidarė trisdešimt vienas kino teatras. Esą paskutiniu laiku labai sumažėjęs žiūrėtojų skaicius. Didieji kino teatrų išgriūvę prie katastrofos. Žiūrėtojų sumažėjimas aiškinamas nepaprastu krizio pasireiškimu, kuri pergyvena Paryžiaus gyventojai. Tas pats išliko ir dramos, bei operos teatrus, kurie išsilaisinėti iš sutaupu. Paryžiaus revue teatrų esą beveik pustūciai.

Nauja Conrado Veidto filma

Cesar — Filmų Bendrovė baigia suktu naują Conrado Veidto filma "Romas ekspreisas", kurioje jo partnerė yra visai mažai žinoma kino artistė Ester Ralston. Pabalges šią filma Conradas Veiditas tuo imas suktu psychologinio turinio filma "Du valakatos", pagal to pat vardo Kini Riter romaną.

Janette McDonald yra didelė vyry priešinkė, bet vyrai išgriūvę jos nemyliai, nes Holyvudo neapkenkia "ryžų". Ivan Petrovič turi prašmatnigiausius apartamentus, kurių gali pavydėti ir karališki rūmai.

Hans Sönder ir Maria Beling, iš tonfilmo "Juodojo miško mergelė".

Blondinė žvaigždė Jean Harlow su savo vyru.

Kaip kino artistai praleidžia poilsio valandas?

Elizabeta Bergner po darbo eina žvejoti, ji ilgiuose valandas prasędi prie upės kranto.

Marlena Dietrich niekad neturi poilsio, nes po filmo studijų darbo, triūsia savo namuose. Ji nelaiako tar-

Janeta Gaynor atvyksta

Lil Dagover vėl pasirodys

Ilgą laiką buvusi daugelio mėgstama kino žvaigždė Lil Dagover neužilgo vėl pasirodys kino ekrano. Dabar, kaip pranaša, Lil Dagover baigia suktu filma "Aš ištekė", kurią stato Aafos bendrovė. Jos pareiškimu, tai būsianti paskutinė jos filma Europoje. Lil mano gržti į Holyvudą ir ten tikrai ištekėti.

„Kaip gera būti mylimam“

Tokiu pavadinimu baigta sukti Walter Janseno režiuota filma, kuri jau rodoma Berlyno kino teatruse. Filmo vaidina nežymus artistai, bet turi nepaprastą pasisekimą, dėl idomaus turinio.

Liana Haid vaidina operetėse

Mums pažistama kino žvaigždė Liana Haid vasaros metu pradėjo gastos po Vokietiją. Ji vaidins keletą operėlių. Be to Liana pasirašė sutartį su "Kurfürstendamm" — teatru Berlyne, vaidinti operetę „Meilės sezono įkarštis“.

Žvaigždė — Anni Reic

MADOS

Solidnomis poniomis šią vasarą įdomi naujiena — juoda spalva. Ją galima kombinuoti su balta rūbu. Storesnėmis moterims gražiai atrodo juodas paltas, kai matyt dešinėje. Viduryje naktinė suknelė iš spalvotos medžiagos. Kairėje pilkos spalvos kostiumas papuoštas su balta bliuskute.

Dešinėje: Lengvos suknelės mergaitėms.

Emilija pabalo.

— Ką tu esi sugalvojės, Gustai — kalbėjo ji sutrenkta ir nusimintusi. — Juk tai didžiausia kvailybė. Ar gi eštavęs ir taip karstei prisirišusi? Juk mudu ir dabar esame laimingi ir jokios suotuotuvės mums neįstengtų nieko daugiau nė pridėti nė atimti. Mesk, Gustai, šias neprotingas pagundas. Aš esu tavo ir tuo tu turi būti patenkintas. Ką taip aš turu pradėti abejoti ar tu mane bemyli.

Bet Gustas neiimo, kol Emilija pagaliau pažadėjo apie viską gerai pagalvotai.

Gustas suprato, kad prisiartino lemiamoji valanda, kuri turi išrišti jo gyvenimą. Šiai valandai jis įtempė visas savo jėgas ir griebėsi paskutiniu priemonių. Jis pirkė Emilijai brangius rūbus, kailius, šilkinius tualetus, auksinius ir briliantinius išsagstyti papušalus. Pagaliau nerimo ir baimės visiškai perlaužtas, norėdamas Emiliją labiau iškinili, kai labai jis ją myli ir kad jis yra jam viskas, jis užraše jai savo rūmus. Netruks jis Emilijai visą buvo atidavęs ir jam buvo likęs tik buto inventorius, automobilis, tarnyba ir skolos. Ir tuo pačiu laiku jis pajuto, kad Emilija jo nebemyli, kad jis nuo jo bėga. Greit po to, namai iš varžytinių tapo pažduoti, nes Emilija trumpu laiku buvo pridariusi daug skolų. Pagaliau jis kaž kur tyliai dingo. Kiek vėliau laikraščiuose buvo rašyta, kad Emilija buvo pastebėta Venecijoje audringų draugų.

Buvęs praejė lygiai dvejų metai, kai Emilija po smagios kelionės suvergusi ir neturtinga tokia pat, kokia kad buvo anksčiau prieš Gusto sunaikinimą, sugrįžo vėl į Lietuvą ir pasirodė Kauno visuomenėj.

Gustui buvo skaudu ir liūdina. Tačiau jis buvo pasiryžęs viską Emilijai atleisti, jei tik ji sutiktu tapti jo ir drauge su juo pradėti naują, rimtą gyvenimą. Ir taip jis vieną vakarą, atvykęs pas Emiliją, rado ją jauno leitenantu glėby.

— Ko tu čia atėjai ir ko ieškai — išsirdusi už netikėtai sutrukdymą, sušuko Gustui Emilija.

Gustui sunku buvo atsiminti, kaip jo rankoj pasirodė revolveris ir kaip jis ištengė nužudyti moterį, kurią taip labai buvo mylėjės ir dievinės, bet kuri buvo ji apvylusi ir sudraskiusi jo gyvenimam.

Už Emilios nužudimą Gustas pateko į sunkiųjų darbų kalėjimą. Kada jis po septynių metų vėl tapo laisvas ir atsūdrė Kauno gatvėse, jo gyvenimas jau buvo visai sudraskytas. Nauja gyveninė pastatytė ant šių skaudžiųjų glynėvių nebebuvo įmanoma. Jokio turto ir pinigų jis nebėtėjo. Visi draugai jam buvo žuvę ir nlekaus juo daugiau nebepasitikėjo. Visi nuo jo šalinosi, net ir artimiausi draugai nehenorėjo pažinti ir žiūrėjo į ją kaip į skurdų, neįaimingą šešelį, kuriam geriausiai būtų išnykti visiems iš akių.

Su dideliu vardu Gustui pavyko surasti vieną pėjastamą valdininką, kuriam jis kadaise buvo paskolinęs du tūkstančių litų. Atgavęs šią paskolą Gustas apsigyveno skurdžiamieji prie miestų A. Panemunėj ir čia susilaukės darbininkų ir varguolių masėse pradėjo naują gyvenimą. Pragyvenimą jis dabar pelnėsi kaip lengvasis vežikas.

Gustui sunku buvo užmirštis praeiti, sunku buvo susitaikioti su skurdžiu gyvenimiu, su sudraskyta siela, pamintu ir išnaikintu vardu. Matydamas laimingus, gražiai pasipuošius žmones, girdėdamas skambius, pilnus gyvenimo smagumo, balsus ir saldžius šnibzdėsius jis prisimindavo savo praeiti. Matydamas, kad jam nebėra jokio sugrįžimo, kad jis paniekiantis ir aplieistas turės užbaigtis savo gyvenimą tarp paprastų, tamšių ir išbadėjusių darbininkų žiauriame skurde, jis sukašdavo dantis ir jo galva sunkiai nusvirsdavo ant krūtinės. Bet karališkas skausmas virsdavo nebekapendam. Tada jis keikdavo ir koliodavo visą pasauly, visus laiminguosius ir patenkintus. Jei ir tai nieko nepadėdavo, jis užsukdavo kur nors į trečios rūties restoraną ir ten pragerdavo visą savo dienos uždarbį. Paskui grįžtant namo, lyg norėdamas išlieti savo tulizi, savo augantį kartuma, lyg kersydamas širdį draskiantiems skausmams, jis negailestingai pliekdavo savo pailsus, liesą kuina ir tik klaikiai susijuokdavo, kai šen ten gatvėje policininkai ar praeiviai sušukdavo.

Ei, nemušk arkli!

Kartą Gustas, paskendęs sunkiose mintyse stovėjo atsiliajus tvoros ir paniruonių akim žiūrėjo prieš save tuščiųmon. Prie jo priėjo jauna, graži dama su nedideliu čemosdanu rankoje.

— Nuveškite mane į Aleksotą, — mandagių paprasė ji. Gustas aiškiai girdėjo šiuos žodžius ir jautė, kad jo prysakys stovis jaunutė, maloči dama, kuri siūlo jam uždarbi, tačiau neįstengė iš savo sunkių minčių pabusti ir nepakelė akių.

— Ko čia atėjai ir ko ieškai! — sudejavavo jo lėpos.

Damai sumišusi atsitraukė ir platiom akim ilgai žiūrėjo į sustingus prie tvoros vežiką. Ji matė, kaip per senio raukėlėtus skruostus rieda dėdelės, liūdnos ašaros ir dar labiau sumiš. Paskui ji priėjo prie kito vežiko, kuris mandagių paėmė jos čemosdaną ir paklausė kur vežti.

— Į Aleksotą, — atsakė dama.

Paskui, kai arklys jau bėgo gatve, ji paklausė:

— Ar tas vežikas, kuris ten stovi sustinges prie tvoros, yra girtas?

— Ne, poniute! — atsigyžęs, paaiškino jaunasis vežikas — Jis tik tokas pusglūžis. Prieš dešimt metų jis buvo turtinges vyras ir aukštasis banko valdininkas, bet nemokėjo gyventi ir po sunkios tragedijos liko paprastu vežiku ir elgeta. Sako, kad jis praudžiusi motoris.

Dama sudrebėjo. Ji dar karali atsigrežė ir liūdai pažiūrėjo į patvori. Gustas, sustinges savo sunkiose mintyse, vis dar tebestovėjo atsiliajus tvoros, primindamas praeiviams vėną sunkią gyvenimą dramą.

— Jis praudė motoris, — pasakodavo kirpėjas savo klientams, rodydamas pro langą į sustingus patvory Gustą. — Jis mylėjo jauną artistę, kuri savo palaudu gyvenimui jį praudžiusi motoris.

Reporteris pasakoja

Džiovintos žiurkės-gardžiausias valgis

Turbūt nė vienoj valstybėj miestuose nėra tiek daug restoranų, kaip Kinijoje. Dauguma jų įrengti pagal visus reikalavimus ir sutalpina iš karto apie tūkstantį ir daugiau žmonių. Didesniuose miestuose restoranai užima du, tris ir net keturius dižilius namų aukštus.

Svečiniui jėjus į restoraną, greitai paduodama kortelė, kurioje Europos pavyzdžiu yra surašyti valgiai, bet jie visai nepanašūs į mūsų. Tarp valgių pasitaiko šunienė, katienė, laukinės antys, žuvys ir daugiausia žirkienė. Kiniečiai labiausiai mėgsta žiurkėnų, ypač džiovintą, todėl jų menui pirmoj vietoj visad stovi valgis „Kaujuk-pu“.

Europėjiskų valgių kiniečiai nemėgsta ir todėl labai mažai restoranų, kur galima gauti europiečiui pavalygti. Prie didžiausių restoranų pa- prastai kabo didelis plakatas su užrašu, kad „visada galima gauti šviežios šunienos ir katienos“.

Moteris daugiau rūko negu vyrai

Londono laikraščiai rašo, kad iš dešimties restoranuose valgančių moterų, devynios tik ką atsišedę užsidega cigareta, o vyrai gi paprastai laukia iki deserto. Kai vyras suvuko vieną cigaretą, tuo tarpu moteris iki penkių, nes laikas, kada jos gali rūkyti yra apribotas. Daugelis vyru gali rūkyti ir dirbdami, moterys gi ne. Moterys, kol pavalo surūko 3–4 cigaretus, kai grįžta iš darbo ar pasivaikščiojimo surūko apie 5–7 cigaretus, susinevavusios per pusvalandį išrūko visą cigarety dėžutę. Vienas cigaru pirklys pasakoja, kad daugiau kaip pusę jo klijentų esančios moterys, kurių kiekviena trečioji, kas savaitę perkant 150–200 cigaretų.

Taigi moterys rūkyme juos pralenkė vyrus.

Saugokite savo rankas

Šaltas pienas yra geriausias vaistas prieš rankų raudonumą.

Rankos nepasidarys šiurkščios, kada nusiplovus nusklaudama silpnai praskiestu actu.

Rankos pasidaro minkštoss ir baltos, kada jas ištirnamana agurkų ar citrino sunka.

Mišins turkų kviečių miiltų ir citrino sunkos yra geriausia priemonė išnaikinti išsenėjusias judas dėmes rankose.

Vaisių dėmės nuvalomos nuo rankų stipriu arbato skiediniu.

Detektivų akademija

Dirbtinas ežeras ant karaliaus rūmų

Nuolet didėjus Amerikoj plėšimui ir vagysčių skaicius privertė steigti specialią akademiją, kuri paruoštu ypatingus detektivus. Dabartiniai detektivai yra bejėgiai kovoje su gangsteriais. Jų gudrumas ir sumanumas turi nusilenkti plėšikams. Gangsteriai turi daug moderniškesnes priemones negu policija. Jie drasai pasirodo centrinėse Newjorko gatvėse, bet jokiui būdu jų negali pagauti. Dabar steigiamojo akademijoje bus paruošta pagal naujausius metodus, vadovaujant pasauliniams kriminologams, gabiūs detektivai.

Akademijon primamai tik stiprus kūno sudėjimo ir pa- sižymėję gabumais bei griežta orientacija vyrai.

Kai juodas katėnas perbėga kelią

Visi žino, kad jei juodas katėnas perbėga kelią, tai įvyks nelaimė. Tas prietaras yra kilęs iš viduramžių, kada žmonės dar tikejo raganomis ir burtais, kurios, pasak jų, galėjusios pasiversti į juodas kates. Tokių raganų pasiverstusiai katėmis prisiartinimas turėjo atnešti nelaimę.

Bet ar žinote, kodėl nė vienas amerikietis nepraeina pro pastatytas prie sienos kopėčias? O dėlto, kad dabartiniai Amerikos Jungtinijų Valstybių prezidentas Ruzveltas yra sunkiai nukentėjęs. Kerta, kai jis éjo pro kopėčias ant jo galvos nukrito didelis kamuolys vielos, kuris išsprūdo kopėčių viršų telegrofo laidus taisančiam darbininkui.

Kitas moderniškas paprotys yra draudžias vienu degutu uždegti trimis žmonėmis papirosus. Tai dėlto, kad yra išsitikinamas, jog jauniausis iš jų mirs. Tas prietaras kilo anglų ir burų karo metu. Anglių kariuomenė avangardų patrulius skirdavo iš triju žmonių. Kiekvienas patrulius viršininkas buvo grandinis arba amžium vyresnis kareivis. Esant blogam orui ir nuoboduliu, tie kareivai turėjo paproti rūkyti. Dažnai atsitiktavo, kad kur nors netoli būdavo pasilėpęs priešo kareivis, kuris pamatej liepsnelę paleidavo šūvį. Žinoma, nušaudavo jauniausį kareivį, nes šis uždegej draugų papirosus savo uždegdavo paskutinis. Nuo to laiko kiekviename moderniškam pykporiui yra žinoma, kad uždegant papirosą triese, miršta jauniausias.

Rankos pasidaro minkštoss ir baltos, kada jas ištirnamana agurkų ar citrino sunka.

Mišins turkų kviečių miiltų ir citrino sunkos yra geriausia priemonė išnaikinti išsenėjusias judas dėmes rankose.

Vaisių dėmės nuvalomos nuo rankų stipriu arbato skiediniu.

Skelbkites „Ilustruotam Pasauli“

Anekdotai

Supainioti skelbimai

Nebrangiai parsiduoda, su vandentekiu ir kitais patogumais dviejų aukštų karvė su 300 literų peleno į mėnesį.

Prityrės studentas medikas sutinka būti už boną iš viso gimnazijos kurso, gi liuosliaisiais galis siuvinėti aukštają matematiką ir dėstyti kitus naudingus rankdarbius.

Slomis dienomis pabėgo inteligentas, ramaus būdo medžioklinis šuo, kuris už nebrangų atlyginimą duos muzikos ir šokių su juodu lopu nugaroje. Gražinusiam bus suteikta taipgi po vieną val. į dieną plastikos pratimai.

Jaunas, blaivus aukštos kokybės meitėlis nori parsiduoti vedybų tiškui. Lašinių riebus garantuotas.

Diogenas ir pirklys

Graikų išminčius Diogenas kartu nuėjo pas turtingą pirkly.

Jis stebėjosi didele to pirklio prabanga, nes aplinkui viski spindėjo ir buvo padaryta iš brangių medžiagų.

Diogenas pastebėjo, kad nėra visame bute panasių vietas kur būtų galima nusipauti. Todėl priėjės prie pirklio spiovė jam tiesiog į barzdą.

— Kodėl taip padarei, išminčiai, — užklausė pirklys.

— Todėl kad visame bute nėra nešvaresnės vietas, kaip tavo barzda, — atsakė Diogenas.

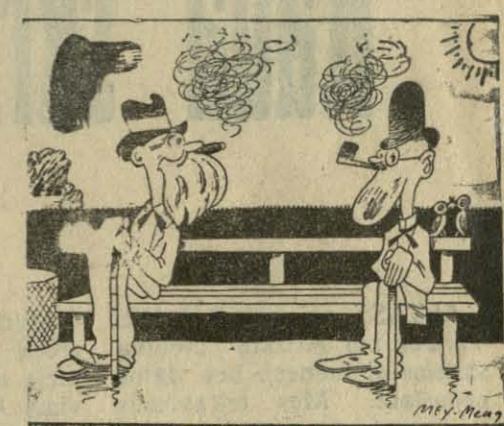

Zooliginis girtuoklis

— Oberi, dar vien!

Kritikas

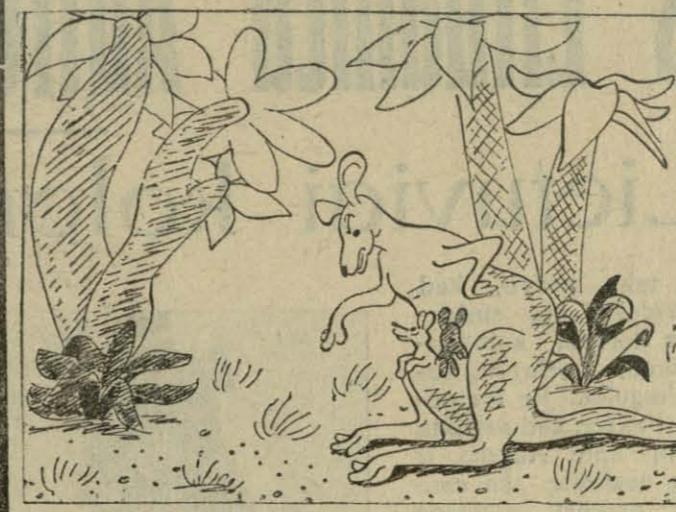
— Štai, Štai žasis!

Daktaras man leido rūkyti tik du papirosu per dieną.

— Bet jūs rūket ištisą dieną.

— Aš turiu dar tris daktarus, kurie man kiekvienas leido man surūkyti po tris papirosus.

Kenguru šeimynoj

As tau sakiau, kad neparsivestum namo sveitimi vaikų

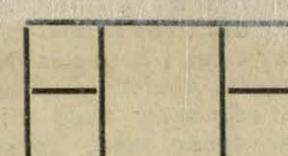
Tik pagalvokite

4 užd.

2 Nr. tilpusių uždavinijų sprendimas

1 užd.

Atėmus 4 degtukus lieka 5 nelygūs kvadratai:

2 užd.

Kaunas
Laičiai
Auksas
Lešmas
Puodas
Edžios
Dalgis
Arabas

Skaitant iš viršaus apačion pirmosios žodžių raidės sudaro mūsy miesto vardas — Klaipėda.

Iš viso uždavinijų sprendimų prisiusta 163, iš kurių teisinių 129. Tarp teisingai išsprendusiu burbu padalytos trys dovanos teko: 1) Reginai Bacevičiutei, Šiauliai, Dariaus ir Girėno g. 31 Nr. 2) Danutei Bartuškaitei, Ma-

riampolėje, Sietyno g. 18
3) P. Romeikaitei, Lampédžių kurortas. Sprendėjoms issiusta L. Dovydėno „Buvo žmogus be kojų“.

Dėmesio, scenos mėgėjai!

Nesenai išėjo iš spaudos A. Graželio scenos veikalinės „Kaip Romane“. Kaina 80 centų.

Išleido „Šviesos“ knygynas Kaune

Ilustruotas Pasaulis

Ats. Red. — Viktoras Kropas.
Leidėjas — L. Gurskis.

REDAKCIJOS ir ADMINISTRACIJOS laikin. adresas: Kaunas Laisvės al. 48 Nr. Tel. 1008 (Gurvinčiaus sp.)

REDAKTORIUS KALBAMOS VALANDOS: antradieniais nuo 10 iki 11 val. ADMINISTRACIJOS DARBO VALANDOS: kasdien nuo 9 iki 13 val. ir 15–17 val.

HONORARAS mokamas tik iš anksto susitarus.

SKELBIMAI priimami pagal susitarimą, smulkūs skelbimai žodžiu 10 centų.

PRENUMERATA: metams — 8 lt., pusmečiu — 4 lt., mėnesiui — 1 litas.

Gurvinčiaus spaustuvė Kaune.

„ŠVIESOS“ knygyno leidiniai

Brolių Tomdykų

- „Laimė ir skausmai“ — apysakų rinkinys (Išpirktas) Lt. 3—
- „Pirmoji meilė“ — romanas (Išpirktas) Lt. 2—
- „Aistros ir garbės sukury“ — novelė (Išpirktas) Lt. 1,50
- „Kentėjimų naktis“ — istorinis romanas, (šioj knygoje tilpo autorių autobiografija). (Baigiamai išpar.) Lt. 2,50
- „Didmiesčio simfonija“ — romanas I tomas Lt. 2,50
- „Augustavo miškų prakeikimas“ — roman Lt. 2—
- „Atpirkta nuodėmė“ — roman Lt. 2,50
- A. P. Čechovo «Piršlybos» vieno veiksmo komedija Lt. 0,60
- A. P. Čechovo «Meška» vieno veiksmo komedija Lt. 0,80
- A. Graželis «Kaip romane» vieno veiksmo scenos vaizdelis Lt. 0,80

Knygas išleido „Šviesos“ knygynas, Kaunas Juozapavičiaus pr. 43 Nr.

„Kaukuolė žalsvame čemodane“
tokiu pavadinimu greitu laiku sulauksim sensacingą Justo Piliponio romaną

Ilustruotas

Jasaulis

Išleidžiamas kiekvieną sekmadienį

Kada skris Lituania Antroji per Atlanto vandenyną? Lietuviai kolonizuos Angolą?

ALTASS pranešė, kad leidžiamas Vaitkus per Atlantą į Lietuvą skrius ši mėnesį, bet datos nenustato. Mes teiravomės informuotuose sluoksniuose ir patyrėme, kad Lituania II-jį per Atlantą skris tik rugpjūčio mėn. gale. Meteorologijos biūry pranešimų oras skridimui dabar esas pakenčiamas ir netolimoj ateityje numatomas žymus pagerėjimas. Lituania II "skridimą trukdo keletą žaščių, kurios išeinancios į inansinio reikalo. Nors, kaip Vaitkus nori atidėti skridimą rugpjūčio mėnesiui, bet manoma, kad ALTASS sureguliuos trukumus ir Lituania II dar ši mėnesį pasieks tėvynės laukus.

Antras cukraus fabrikas

Kadangi cukraus fabrikas Mariampolėje nespėja prigaminti cukraus visiems metams ir nemaža reikia jo importuoti iš užsienio, tai antro cukraus fabriko statymo reikalas iškilo pirmųjų darbu eilėn. Cukraus fabrika mano statyti Žemaitijoje, arba Papilėje ar Mazeliuose, nes dabar ūkininkams gabenti cukrinius runkelius iš Žemaitijos neapsimoka. Taip pat būsių duodamos tiems ūkininkams paramos, kurie augins cukrinius runkelius, nes dabar jų dar viš trūksta.

Pastacius antra cukraus fabrika būsių atpiginta cukraus kaina.

Vasarotojai grįžta

Vasarojimo dienos jau bai-
giasi, oras darosi vėsesnis ir
todėl daugeliis vasarotojų ap-
leidžia kurortus ir gržta į
namus. Kai kurie dar laukia
Jūros dienos, nes nori pasi-
naudoti ta proga papigintais
geležinkelio bilietais.

Mums teko patirti, kad grupė kauniečių esą susidomėjė apie lietuvių kolonizavimą Afriką, portugalų kolonių—Angolą. Jie kreipėsi į prof. Pakštą, kad suteiktu informaciją apie Angolą ir rimtai esą nusistatę ten emigruoti ir paruošti pliesne dūrav kitiems lietuviams. Jų informacijomis, Angola esanti vienintelė vieta, kurioj dar nera žmonių pertekliaus ir konkurencijos. Klimatas esas pakenčiamas ir darbo dirva plati. Pažymėtina, kad jie visi važiuos tik su dideliu kapitalu, nes be pinigų ten neįmanoma praversi.

Vokietinių frontas irsta

Mūsų Klaipėdos bendradarbius rašo, kad iškėlus visą eile prasizingimui ir patraukus atakomybėn zymius visuomenininkus, Klaipėdos gyvenimas einas į nörmalės vežes. Daugelis vokietinių akrai pasitikėjė savo vadų išmisilams dabar visai pakeitė kryptį. Ypač į juos raimančiai paveikė birželio 30 d. įvykiai Vokietijoje, kurie atidengė fiuorio tikrąjį veidą.

Apdovanojo aigiplišku ordenu
Kaip žinome į tarptautinį pašto kongresą išvyko ir Lietuvos atstovas inžinierius Banaitis. Aigipto vyriausybė apdovanojo jį Ismail Pašos ordenu, ketvirtu laipsniu.

Protestuotų vekselių skaičius

Oficialių įstaigų pranešimui per pirmajį sių metų pusmetį protestuota viso 71.455 vekselių bendroje sumoje 17.88 milijonų litų.

Kol gražus oras ūkininkai skuba suvežti javus.

Kiek kainuoja vienas papirotas

Mūsų papirosy pardavimo kainos esančios nenoormalios. Specialistų pareiškimu vienas I rušies papiroso fabrikui proporcingai skirtant visas išlaidas tekainuoja iki 1 cento, vadinasi pakelis kainuoja tik 10 centų, tuo tarpu dabar mokame 60 centų. Be to, mūsų papirosy mundškai esą labai prastos rūšies, o pats ipakavimas geriausiu papiroso neprisilygina net pa-
prasčiausiam užsienio ipakavimui.

Gyventojų surašinėjimas

Mūsų informuojame, kad visuotinis gyventojų surašinėjimas būsių prieš pat išeisiant naujus vidauš pasus, kurie jau pradėti spausdinoti, bet šiemet jo nebūsių.

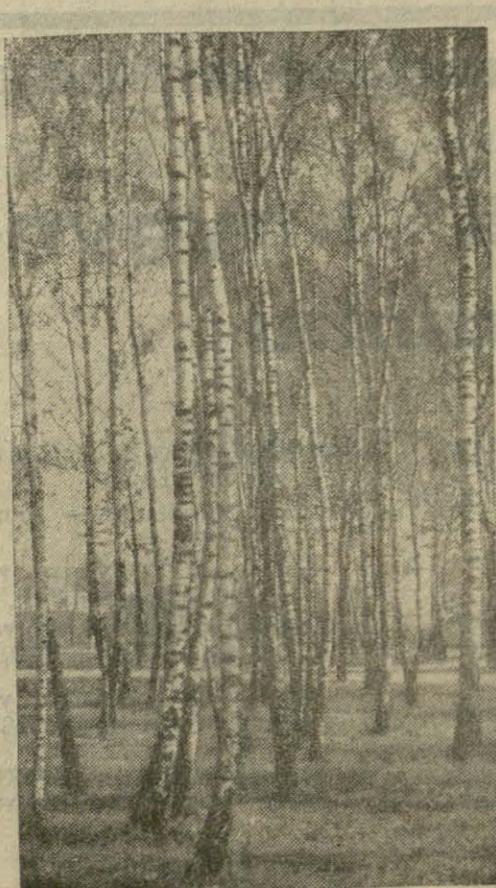
200 dovanų!

Šio numerio skaitytojams skiriame 200 dovanų. Saugokite pirklius egzempliorius, nes galite pamesti savo laime. Kaip pažinti laimingus egzempliorius skaičykite sekančiame numerely.

Jaunas žurnalistas-rašytojas valdininkas jesko gyvenimo draugės.

Tautybė, tapyba ir turtais nesvarbu. Rašyti trumpai biografiją ir foto būtinai.

Susisiųsti su „Ilustruolam“ Pauliui.

Ramus
beržynas

Vilničių ekskursija

Teko, patirti, kad neužilgo i Nepraklausomą Lietuvą atvyks vilničių lietuvių ekskursija, kuri jau rūpinasi vizuomis. Ekskursija greičiausiai atvyks per Latviją, nors ji pareiškusi pageidavimą leisti i Lietuvą vykti per administracine liniją. Su ta ekskursija į Lietuvą noris atvykti ir Herbačiauskas.

Gyventojų surašinėjimas

Mūsų informuojame, kad visuotinis gyventojų surašinėjimas būsių prieš pat išeisiant naujus vidauš pasus, kurie jau pradėti spausdinoti, bet šiemet jo nebūsių.

200 dovanų!

Šio numerio skaitytojams skiriame 200 dovanų. Saugokite pirklius egzempliorius, nes galite pamesti savo laime. Kaip pažinti laimingus egzempliorius skaičykite sekančiame numerely.

Jaunas žurnalistas-rašytojas valdininkas jesko gyvenimo draugės.

Tautybė, tapyba ir turtais nesvarbu. Rašyti trumpai biografiją ir foto būtinai.

Susisiųsti su „Ilustruolam“ Pauliui.

Vilničių ekskursija

Teko, patirti, kad neužilgo i Nepraklausomą Lietuvą atvyks vilničių lietuvių ekskursija, kuri jau rūpinasi vizuomis. Ekskursija greičiausiai atvyks per Latviją, nors ji pareiškusi pageidavimą leisti i Lietuvą vykti per administracine liniją. Su ta ekskursija į Lietuvą noris atvykti ir Herbačiauskas.

Mūsų informuojame, kad visuotinis gyventojų surašinėjimas būsių prieš pat išeisiant naujus vidauš pasus, kurie jau pradėti spausdinoti, bet šiemet jo nebūsių.

Tautybė, tapyba ir turtais nesvarbu. Rašyti trumpai biografiją ir foto būtinai.

Susisiųsti su „Ilustruolam“ Pauliui.

Viengungių klausimą vėl judins

Teko sužinoti, kad viena labdarinė moterų organizacija ruošia platų memorandumą vyrausybei viengungių klausimui. Norima, kad būtų išleistas įstatymas, kuris tvarkytų tą reikalą, nes dabartinė padėtis esanti nepakenčiamai. Jų apskaičiavimu dabar Lietuvos yra virš 100.000 viengungių, kurie turi nemažau 35 metus, jie daugumoj esą inteligenčiai ir pastūrinti žmonės.

Taip pat prašys vyriausybės, kad būtų pakeistas įstatymas apie persiskyrimus ir pametimus, nes dabar moterys esančios visai neapdraustos.

„Jūros Diena“ Kaune

„Jūros dienos“ minėjimas Kaune vyks rugpjūčio 12 d. (sekmadienį) šia tvarka:

1. 7 val. iš ryto miestas pasipuošia tautinėmis vėliavomis.

2. 10 val. 15 min. Kauno Arkikatedroje—Bazilikoje iškilmingos pamaldos priešai įskilmėms pamokslu.

3. Pamaldoje dalyvauja karaliomenė, Šiauliai, visuomenės organizacijos su savo vėliavomis ir visuomenė.

4. Po pamaldo įvyksta paradas, kuriamė dalyvauja karaliomenė ir visuomenės organizacijos.

5. Po parado įvyksta karaliomenės ir visuomenės organizacijos eisenai. Nepraklausomą Lietuvą atvyks žmogus, kuriamė dalyvauja karaliomenė ir visuomenės organizacijos.

6. 19 val. 15 min. (7 val. 15 min.—vak.) iškilmingas vėlavos nuleidimas prie Karo Muziejaus, kuriamė dalyvauja su savo vėliavomis visos dalyvavusios eisenosje visuomenės organizacijos.

Dolerio aukos
Kritus dolerio vertei daugelis dėl to nukentėjo. Mumisrašo iš Šiaulių, kad ten vienai ūkininkas atvykęs į banką ir atsivežęs nemažai sumą dolerių, kurios sunkiai uždirbtas anglų kasykloje dar prieš karą buvo atsivežęs iš Amerikos. Bekeiciant pinigus ūkininkas taip susijaudino, kad gaus tik pusę ju vertės, net apalpo.

Nauji laikraščiai

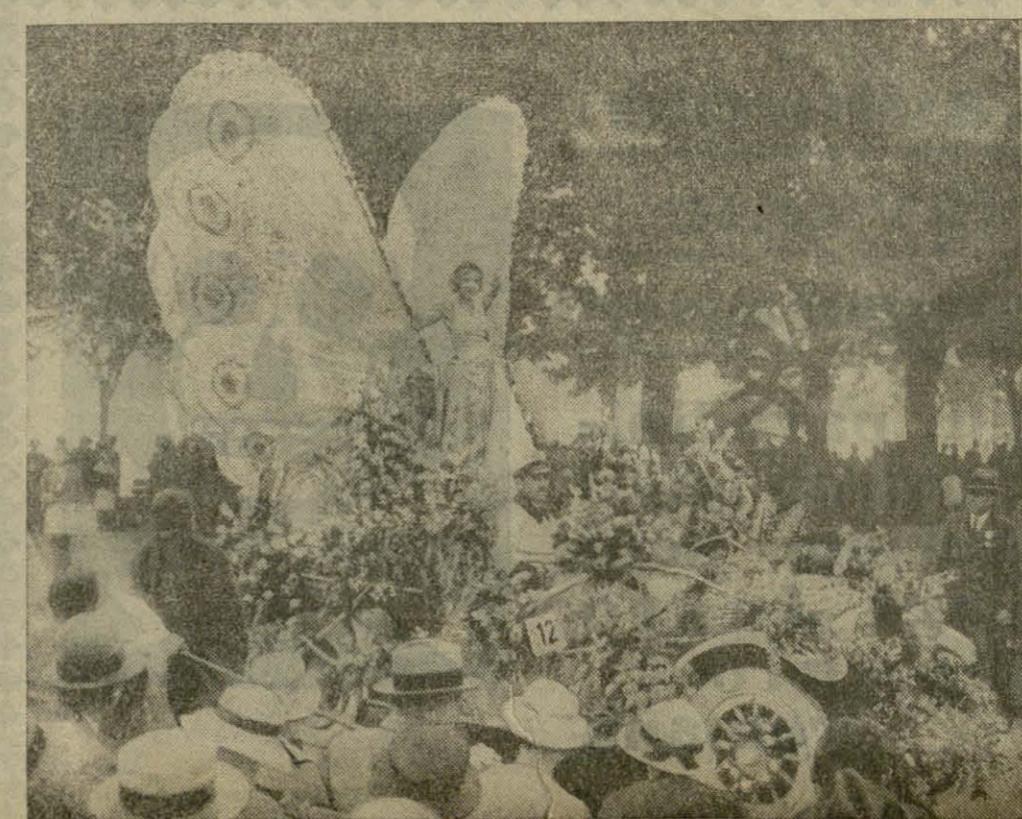
Teko patirti, kad neužilgo pasirodyti naujas ilustruotas žurnalias, kuris būsių labai gerai pastatytas turinio ir techošku atžvilgiu. Žurnalias išeisišas kas savaitę ir būsių labai pigus.

Taip pat žada neužilgo pasirodyti ir naujas dlenraštis, kuris konkuruos su rytiniais dlenraštukais.

TRUMPALI

— Rugsėjo 14 d. apeliacijos rūmuose bus avarstoma ekskursija Olšausko nušovėjo. Žiliaus apeliacinės skundas, Žilius buvo nuteistas 10 m. sunkiuoj darbų kalėjimo.

— Vokietijos padėtis dar ištoliau lieka neaiški. Po birželio mėn. įvykių jaučiamas neramumas ir nenustovėjimas. Hindenburgo miris ne paprastai paveikė į Hitlerį, nes jis tik spėjo susigriebti besprūstančią iš jo rankų valdžią. Nėra abejonės, kad paskelbus prezidento rinkimus senaja tvarka būtų laimėjus opoziciją. Dabartinis metodas iš anksto garantuoja Hitlerio laimėjimą.

Moderniška
plaštakė